

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2016r.

Sąd Okręgowy swe Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Poteralski

Ławnicy: Maria Wasiak i Ewa Krämer

Protokolant: Agata Herman

w obecności prokuratora Tomasza Błońskiego po rozpoznaniu w dniach: 19 maja, 3 czerwca, 15 lipca, 16 lipca, 1 września, 1 i 23 października, 17 listopada, 8 grudnia 2015r. oraz 13 stycznia, 9 lutego, 8 marca, 8 i 22 kwietnia 2016r.

sprawy: **D. D. (1)** syna K. i G. z domu D., urodzonego (...) we W.,

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od czerwca 2011 r. do czerwca 2013 r. we W. i innych miejscowościach na terenie D. oraz na terenie krajów (...), uczestniczył w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N. (1), w skład, której wchodził D. D. (2) oraz objęci odrębnym postępowaniem karnym: S. Ś., J. P., A. L. (1), E. B., R. B., J. W. (1), G. B., B. N., A. K. (1) i inne osoby, zajmującej się nielegalnym wewnątrzwspólnotowym obrotem środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, a następnie ich obrotem na terytorium (...) oraz uprawą konopi innych niż włókniste i wytwarzaniem z nich środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste, a także wyłudzeniami, tj. o czyn z art. 258§1 kk.

II. w okresie od czerwca 2011 roku do połowy 2012 roku we W. i innych miejscowościach oraz na terenie krajów (...), w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N. (1), a także wspólnie i w porozumieniu z A. N. (1), D. D. (2) oraz objętym odrębnym postępowaniem karnym J. W. (1) i innymi osobami, nie mniej niż 11-sto krotnie dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium (...) znacznych ilości środków odurzających oraz substancji psychotropowych, a w tym:

-w okresie od połowy 2011 roku do połowy 2012 r. nie mniej niż 4-ro krotnie dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia z miejscowości H. (H.) na terytorium (...) znacznych ilości środków odurzających w łącznej ilości nie mniejszej niż 2.000 gramów heroiny, stanowiących nie mniej niż 20.000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 360.000 złotych i 60 gramów kokainy, stanowiących nie mniej niż 600 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 12.000 złotych oraz znacznych ilości substancji psychotropowych w ilości nie mniejszej niż 300 gramów (...), stanowiących nie mniej niż 3000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 60.000 złotych oraz 20 tabletek ekstazy o łącznej wartości nie mniejszej niż 200 złotych,

-w okresie od połowy 2011 roku do połowy 2012 roku nie mniej niż 7-cio krotnie dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia z miejscowości M. (H.) na terytorium (...) znacznych ilości środków odurzających w łącznej ilości nie mniejszej niż 3.000 gramów heroiny, stanowiących nie mniej niż 30.000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 540.000 złotych, w celu wprowadzenia ich do obrotu na terytorium (...), tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk.

III. w okresie od połowy 2012 roku do początku 2013 roku we W. i innych miejscowościach oraz na terenie krajów (...), w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N. (1), a także wspólnie i w porozumieniu z A. N. (1) i innymi osobami dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia z terytorium (...) na terytorium (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci 5.000 gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), stanowiących nie mniej niż 50.000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 150.000 złotych, w celu wprowadzenia ich do obrotu na terenie (...), tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk.

IV. w maju 2012 r. na terenie H.,(...)oraz innych krajów (...), z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N. (1), a także działając wspólnie i w porozumieniu z A. N. (1) oraz objętymi odrębnym postępowaniem karnym J. W. (1) oraz A. L. (1) dokonał przewozu z terytorium H. (H.) na terytorium (...) (D.) znacznych ilości środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) w ilości nie mniejszej niż 4000 gramów, stanowiących nie mniej niż 40.000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 120.000 złotych, w celu wprowadzenia ich do obrotu na terenie I., tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk.

V. w grudniu 2012 roku we W. i innych miejscowościach oraz na terenie krajów (...), z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N. (1), a także wspólnie i w porozumieniu z A. N. (1) oraz objętym odrębnym postępowaniem karnym J. P. i innymi osobami, dokonał wewnątrzwspólnotowej dostawy z terytorium (...) na terytorium I. znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci 2.000 gram (...), stanowiących nie mniej niż 20.000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 100.000 złotych, w celu wprowadzenia do obrotu na terenie I., tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk.

VI. w okresie od końca 2011 roku do czerwca 2013 roku we W. i innych miejscowościach oraz na terenie krajów (...), w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N. (1), a także wspólnie i w porozumieniu z A. N. (1), wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w ilości nie mniejszej niż 7.000 gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), stanowiących nie mniej niż 70.000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 210.000 złotych i heroiny w ilości nie mniejszej niż 214 gramów stanowiących nie mniej niż 2.400 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 42.800 złotych oraz znacznej ilości substancji psychotropowych w ilości nie mniejszej niż 200 gramów (...) stanowiących nie mniej niż 2.000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 10.000 złotych, w ten sposób, że wielokrotnie nabywał ww. środki odurzające oraz substancje psychotropowe od A. N. (1), po czym odsprzedawał je innym osobom, a w tym:

-od lutego do marca 2012 r. nie mniej niż dwukrotnie zbył J. W. (1) łącznie nie mniej niż 800 gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany),

-w okresie od końca 2011 roku do czerwca 2013 r. zbył innym osobom, a w tym A. K. (1), nie mniej niż 214 gramów heroiny, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk.

VII. w październiku 2011 r. we W., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N. (1), udzielił pomocy A. N. (1) i innej osobie do podrobienia dokumentu w

postaci dowodu osobistego na nazwisko M. G., w ten sposób, że przekazał A. N. (1) zdjęcia z własnym wizerunkiem w celu podrobienia ww. dokumentu, tj. o czyn z art. 18§3 kk w zw. z art. 270§1 kk w zw. z art. 65§1 kk.

VIII. w dniu 11 października 2011 r. w Ż., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N. (1), posługując się opisanym w punkcie VII, jako autentycznym podrobionym dowodem osobistym na nazwisko M. G. okazał go E. K. w celu wystawienia faktury VAT nr (...) dokumentującej sprzedaż samochodu ciężarowego marki M. o nr rej. (...), a następnie podrobił ten dokument mający znaczenie prawne, w ten sposób, że w miejscu „adnotacje” nakreślił zapis ręczny o treści (...), tj. o czyn z art. 270§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

IX. w dniu 13 października 2011 roku w miejscowości S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z A. N. (1) i innymi osobami, z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając pokrzywdzonego w błąd, co do zamiaru wywiązania się z umowy oraz tożsamości najemcy, w ten sposób, że posługując się opisanym w punkcie VII, jako autentycznym podrobionym dowodem osobistym na nazwisko M. G., okazał go S. S. (1) prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą E. (...). s.c. z/s w D. w celu zawarcia umowy najmu lokalu użytkowego w S. przy ulicy (...), a następnie podrabiając tę umowę mającą znaczenie prawne, w ten sposób, że w miejscach „najemca” oraz „podpis najemcy” nakreślił zapisy ręczne o treści (...), doprowadził S. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wynajęcie ww. lokalu użytkowego, po czym opuścił go bez powiadomienia pokrzywdzonego i uiszczenia czynszu w łącznej wysokości 10.000 złotych, czym działał na szkodę (...) s.c. S. S. (1) i J. W. (2), tj. o czyn z art. 286§1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk.

X. w okresie od 12 października do 13 października 2011 roku w L. i Ś., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z A. N. (1), A. L. (1) i innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez A. N. (1), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, używając, jako autentycznych przerobionych poprzez wpisanie danych (...) sp. z o.o. z/s w K. certyfikatu ubezpieczenia przedsiębiorcy w Towarzystwie (...) i licencji Ministerstwa Transportu na wykonywanie międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy nr (...) a także opisanego w punkcie VII podrobionego dowodu osobistego na nazwisko M. G. oraz podrobionego dowodu osobistego na nazwisko R. N., wprowadził w błąd przedstawiciela firmy spedycyjnej (...) sp. z o.o. Oddział w L., co do zamiaru realizacji usługi transportowej przez (...) sp. z o.o. z/s w K., czyli przewozu mienia o wartości 70.106,40 złotych w postaci artykułów spożywczych – różnego rodzaju wyrobów czekoladowych: 28 palet T., M., galaretek owocowych i mieszanek czekoladowych, z firmy (...) Sp. z o.o. w Ś. do odbiorcy na S., czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia ww. mieniem spedytora firmy (...) sp. z o.o. tj. o czyn z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk.

oraz D. D. (2), syna K. i G. z domu D., urodzonego (...) we W.,

oskarżonego o to, że:

XI. w okresie od czerwca 2011 r. do czerwca 2013 r. we W. i innych miejscowościach na terenie D. oraz na terenie krajów (...), uczestniczył w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N. (1), w skład której wchodził D. D. (1) oraz objęci odrębnym postępowaniem karnym S. Ś., J. P., J. W. (1), G. B., T. S., E. B. oraz R. B. i inne osoby, zajmującej się nielegalnym wewnątrzwspólnotowym obrotem środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, a następnie ich obrotem na terytorium (...) oraz uprawą konopi innych niż włókniste i wytwarzaniem z nich środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste, a także wyłudzeniami, tj. o czyn z art. 258§1 kk.

XII. w okresie od czerwca 2011 roku do połowy 2012 roku we W. i innych miejscowościach oraz na terenie krajów (...), w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N. (1), a także wspólnie i w porozumieniu z A. N. (1), D. D. (1) oraz objętym odrębnym postępowaniem karnym A. L. (1) i innymi

osobami, nie mniej niż 10-cio krotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium (...) znacznych ilości środków odurzających w łącznej ilości nie mniejszej niż 4.500 gramów heroiny, stanowiących nie mniej niż 45.000 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 810.000 złotych oraz 60 gramów kokainy, stanowiących nie mniej niż 600 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 13.200 złotych oraz substancji psychotropowych w postaci 300 gramów (...), stanowiących nie mniej niż 3000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 60.000 złotych oraz 20 tabletek ekstazy o wartości 200 złotych, a w tym:

-w okresie od połowy 2011 roku do połowy 2012 r. nie mniej niż 4-ro krotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z miejscowości H. (H.) na terytorium (...) znacznych ilości środków odurzających w łącznej ilości nie mniejszej niż 2.000 gramów heroiny i 60 gramów kokainy oraz znacznych ilości substancji psychotropowych w ilości nie mniejszej niż 300 gramów (...) oraz 20 tabletek ekstazy,

-w okresie od połowy 2011 roku do połowy 2012 roku nie mniej niż 6-cio krotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z miejscowości M. (H.) na terytorium (...) znacznych ilości środków odurzających w łącznej ilości nie mniejszej niż 2.500 gramów heroiny tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk.

XIII. w okresie od połowy 2012 roku do czerwca 2013 roku we W. i innych miejscowościach oraz na terenie krajów (...), w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N. (1), a także wspólnie i w porozumieniu z A. N. (1), wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 10.000 gramów heroiny, stanowiących nie mniej niż 100.000 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 2.000.000 złotych, w ten sposób, że wielokrotnie nabywał ww. środki odurzające od A. N. (1) za kwotę 100 złotych za 1 grama, po czym odsprzedawał je innym osobom za kwotę nie mniejszą niż 110 złotych za 1 grama, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk.

I. uznaje **D. D. (1)** za winnego tego, że w okresie od czerwca 2011 r. do czerwca 2013 r. we W. i innych miejscowościach na terenie D. oraz na terenie krajów (...), uczestniczył w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N., w skład, której wchodził D. D. (2) oraz objęci odrębnym postępowaniem karnym: S. Ś, J. P., A. L. (2), E. B., R. B., J. W., G. B., Beata N. A. K. i inne osoby, zajmujące się wewnątrzspółnotowym nabywaniem i dostawami oraz obrotem środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, a także wyłudzeniami, **tj. przestępstwa z art. 258§1 kk. i za to na podstawie art. 258§1 kk. wymierza karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;**

II. uznaje D. D. (1) za winnego, tego, że w okresie od czerwca 2011 roku do połowy 2012 roku, w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N., a także wspólnie i w porozumieniu z A. N., D. D. (2) oraz innymi osobami, nie mniej niż 10-cio krotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium (...) znacznych ilości środków odurzających oraz substancji psychotropowych, a w tym:

-w okresie od połowy 2011 roku do połowy 2012 r. nie mniej niż 4-ro krotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z miejscowości H. (H.) na terytorium (...) znacznych ilości środków odurzających w łącznej ilości nie mniejszej niż 2.000 gramów heroiny i 60 gramów kokainy oraz znacznych ilości substancji psychotropowych w ilości 300 gramów (...) oraz 20 tabletek ekstazy,

-w okresie od połowy 2011 roku do połowy 2012 roku nie mniej niż 6-cio krotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z miejscowości M. (H.) na terytorium (...) znacznych ilości środków odurzających w łącznej ilości nie

mniejszej niż 3.000 gramów heroiny, **tj. przestępstwa z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii** (Dz. U. z 2012 r., poz. 124) **w zw. z art. 12 kk. i w zw. z art. 65§1 kk.**

III. uznaje D. D. (1) za winnego, tego, że w okresie od połowy 2012 roku do początku 2013 roku, w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N., a także wspólnie i w porozumieniu z A. N. i innymi osobami dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium (...) na terytorium (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci 5.000 gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), **tj. przestępstwa z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii** (Dz. U. z 2012 r., poz. 124) **w zw. z art. 12 kk. w zw. z art. 65§1 kk.**

IV. uznaje D. D. (1) za winnego, tego, że w maju 2012 r., z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N., a także działając wspólnie i w porozumieniu z A. N. oraz objętymi odrębnym postępowaniem karnym J. W. oraz A. L. (2). wbrew przepisom art. 33-35, art. 37 i art. 40 uopn. uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w ten sposób, że dokonał przewozu z terytorium H. (H.) na terytorium I. (D.) znacznych ilości środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) w ilości 4000 gramów, **tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii** (Dz. U. z 2012 r., poz. 124) **w zw. z art. 12 kk. w zw. z art. 65§1 kk.**

V. uznaje D. D. (1) za winnego tego, że w grudniu 2012 roku, z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N., a także wspólnie i w porozumieniu z A. N. oraz objętym odrębnym postępowaniem karnym J. P. i innymi osobami, dokonał wewnątrzspółnotowej dostawy z terytorium (...) na terytorium I. znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci 2.000 gramów (...), **tj. przestępstwa z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii** (Dz. U. z 2012 r., poz. 124) **w zw. z art. 12 kk. i w zw. z art. 65§1 kk. i przyjmując, że przestępstw z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przypisanych w punktach II, III i V dopuścił się w warunkach ciągu na podstawie art. 55 ust. 3 ww. w zw. z art. 65§1 kk. i art. 91§1 kk. wymierza karę 4 (cztery) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności i 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) zł.;**

VI. uznaje D. D. (1) za winnego, tego, że w okresie od końca 2011 roku do czerwca 2013 roku we W. i innych miejscowościach, w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N., a także wspólnie i w porozumieniu z A. N., wbrew przepisom art. 33-35, art. 37 i art. 40 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w ilości nie mniejszej niż 7.000 gramów ziela konopi innych nie włókniste (marihuany), 214 gramów heroiny oraz znacznej ilości substancji psychotropowych w ilości 200 gramów (...), w ten sposób, że otrzymane od A. N. środki odurzające oraz substancje psychotropowe sprzedawał innym osobom, **tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii** (Dz. U. z 2012 r., poz. 124) **w zw. z art. 12 kk. w zw. z art. 65§1 kk. i przyjmując, że przestępstw z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przypisanych w punktach IV i VI dopuścił się w warunkach ciągu na podstawie art. 56 ust. 3 ww. ustawy w zw. z art. 65§1 kk. i art. 91§1 kk. wymierza karę 3 (trzy) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności i 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) zł.;**

VII. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2012 poz. 124 zm.) orzeka od D. D. (1) na rzecz (...) Sp. z o.o. Oddział (...), (...) z/s. przy ul. (...). (...), (...)-(...) W. nawiązkę w wysokości 10 000,00 zł. (dziesięć tysięcy zł.);

VIII. uznaje D. D. (1) za winnego tego, że w październiku 2011 r. we W., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N., udzielił mu pomocy w celu podrobienia dokumentu w postaci dowodu osobistego na nazwisko M. G., w ten sposób, że przekazał zdjęcie z własnym wizerunkiem, tj. przestępstwa z **art. 18§3 kk. w zw. z art. 270§1 kk. w zw. z art. 65§1 kk.**

IX. uznaje D. D. (1) za winnego tego, że 11 października 2011 r. w Ż., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N., użył, jako autentyczny podrobiony dowód osobisty na nazwisko M. G. okazując go E. K. w celu wystawienia faktury VAT nr (...) dokumentującej sprzedaż samochodu ciężarowego marki M. o nr rej. (...), **tj. przestępstwa z art. 270§1 kk. w zw. z art. 65§1 kk. i przyjmując, że przestępstw przypisanych w punktach VIII i IX dopuścił się w warunkach ciągłu na podstawie art. 270§1 kk. w zw. z art. 65§1 kk. i art. 91§1 kk. wymierza karę 1 (jeden) rok pozbawienia wolności;**

X. uznaje D. D. (1) za winnego tego, że 13 października 2011 roku w miejscowości S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N. oraz wspólnie i w porozumieniu z A. N. i innymi osobami, z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając pokrzywdzonego w błąd, co do tożsamości najemcy oraz zamiaru wywiązania się z umowy, posługując się podrobionym dowodem osobistym na nazwisko M. G., zawarł umowę najmu lokalu użytkowego w S. przy ulicy (...), czym doprowadził wynajmującego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wynajęcie ww. lokalu użytkowego, po czym opuścił go bez powiadomienia pokrzywdzonego i uiszczenia czynszu w łącznej wysokości 10 000,00 złotych, czym działał na szkodę (...) s.c. S. S. (1) i J. W. (2), **tj. przestępstwa z art. 286§1 kk. w zb. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11§2 kk. w zw. z art. 65§1 kk.**

XI. uznaje D. D. (1) za winnego tego, że w okresie od 12 października do 13 października 2011 roku w L. i Ś., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N. oraz wspólnie i w porozumieniu z A. N., A. L. (2). i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, używając, jako autentycznych przerobionego poprzez wpisanie danych (...) sp. z o.o. z/s w K. certyfikatu ubezpieczenia przedsiębiorcy w Towarzystwie (...) i licencji Ministerstwa Transportu na wykonywanie międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy nr (...) (...) także podrobionego dowodu osobistego na nazwisko M. G. oraz podrobionego dowodu osobistego na nazwisko R. N., wprowadził w błąd przedstawiciela firmy spedycyjnej (...) sp. z o.o. Oddział w L., co do zamiaru realizacji usługi transportowej przez (...) sp. z o.o. z/s w K., czyli przewozu mienia o wartości 70.106, 40 złotych w postaci artykułów spożywczych – różnego rodzaju wyrobów czekoladowych: 28 palet T., M., galaretek owocowych i mieszanek czekoladowych, z firmy (...) Sp. z o.o. w Ś. do odbiorcy na S., wyłudzając to mienie, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia w postaci opisanego wyżej towaru firmę (...) sp. z o.o. **tj. przestępstwa z art. 286§1 kk. w zb. z art. 270§1 kk. w zw. z art. 11§2 kk. w zw. z art. 12 kk. w zw. z art. 65§1 kk. i przyjmując, że przestępstw przypisanych w punktach X i XI dopuścił się w warunkach ciągłu na podstawie art. 286§1 kk. w zw. z art. 65§1 kk. i art. 91§1 kk. wymierza karę 2 (dwa) lata pozbawienia wolności a na podstawie art. 33§2 kk. 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) zł.;**

XII. na podstawie art. 46§1 kk. orzeka obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem przypisanym w punkcie X szkody w części poprzez zapłatę kwoty 2000, 00 zł (dwa tysiące zł.) na rzecz S. S. (1) i J. W. (2);

XIII. na podstawie art. 46§1 kk. orzeka obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem przypisanym w punkcie XI szkody w części poprzez zapłatę kwoty 5523, 25 zł. (pięć tysięcy pięćset dwadzieścia trzy zł. i dwadzieścia pięć groszy) na rzecz (...) Sp. z o.o. z/s w R.;

XIV. uznaje **D. D. (2)**, za winnego tego, że w okresie od czerwca 2011 r. do czerwca 2013 r. we W. i innych miejscowościach na terenie D. oraz na terenie krajów (...), uczestniczył w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N., w skład, której wchodzili D. D. (1) oraz objęci

odrębnym postępowaniem karnym S. Ś., J. P., J. W., G. B., T. S., E. B. oraz R. B. i inne osoby, zajmującej się wewnątrzspółnotowym nabywaniem i dostawami środków odurzających oraz substancjami psychotropowym, ich obrotem na terytorium (...), a także wyłudzeniami, **tj. przestępstwa z art. 258§1 kk. i za to na podstawie art. 258§1 kk. wymierza karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;**

XV. uznaje D. D. (2) za winnego tego, że w okresie od czerwca 2011 roku do połowy 2012 roku we W. i innych miejscowościach oraz na terenie krajów (...), w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N., a także wspólnie i w porozumieniu z A. N., D. D. (1) oraz objętym odrębnym postępowaniem karnym A. L. (2) i innymi osobami, nie mniej niż 9-cio krotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci 4.500 gramów heroiny, 60 gramów kokainy oraz substancji psychotropowych w postaci 300 gramów (...) oraz 20 tabletek ekstazy, a w tym:

-w okresie od połowy 2011 roku do połowy 2012 r. nie mniej niż 4-ro krotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z miejscowości H. (H.) na terytorium (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci 2.000 gramów heroiny i 60 gramów kokainy oraz znacznych ilości substancji psychotropowych w ilości 300 gramów (...) oraz 20 tabletek ekstazy,

-w okresie od połowy 2011 roku do połowy 2012 roku nie mniej niż 5-cio krotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z miejscowości M. (H.) na terytorium (...) znacznych ilości środków odurzających w postaci 2.500 gramów heroiny **tj. przestępstwa z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii** (Dz. U. z 2012 r., poz. 124) **w zw. z art. 12 kk. w zw. z art. 65§1 kk. i za to na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 kk. wymierza karę 3 (trzy) lata i 2 (dwa) miesiące pozbawienia wolności i 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) zł.;**

XVI. uznaje D. D. (2) za winnego tego, że w okresie od połowy 2012 roku do czerwca 2013 roku we W. i innych miejscowościach, w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N., a także wspólnie i w porozumieniu z A. N., wbrew przepisom art. 33-35, art. 37 i art. 40 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci 5.000 gramów heroiny, w ten sposób, że sprzedawał je innym osobom, **tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii** (Dz. U. z 2012 r., poz. 124) **w zw. z art. 12 kk. w zw. z art. 65§1 kk. i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 kk. wymierza karę 2 (dwa) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności i 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) zł.;**

XVII. na podstawie art. 44§4 kk. orzeka wobec D. D. (2) przepadek równowartości przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa przypisanego w punkcie XVI w postaci zabezpieczonych u oskarżonego pieniędzy w kwocie 4180, 00 zł. (cztery tysiące sto osiemdziesiąt zł.)

XVIII. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2012 poz. 124 zm.) orzeka od D. D. (2) na rzecz (...) Sp. z o.o. Oddział (...), (...) z/s. przy ul. (...). K. 18, (...)-(...) W. nawiązkę w wysokości 10 000,00 zł. (dziesięć tysięcy zł.);

XIX. na podstawie art. 91 § 2 kk. łączy orzeczone wobec oskarżonego **D. D. (1)** kary pozbawienia wolności i grzywny i orzeka karę łączą 5 (pięć) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 600 (sześćset) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennych grzywny na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

XX. na podstawie art. 85§ 1 i 2 kk. i 86 § 1 kk. łączy orzeczone wobec oskarżonego **D. D. (2)** kary pozbawienia wolności i grzywny i orzeka karę łączą 3 (trzy) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 400 (czterysta) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennych grzywny na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

XXI. na podstawie art. 63 § 1 kk. na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności zalicza oskarżonym okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania tj. D. D. (1) od 14 maja 2014r. godz. 13.00 do 2 czerwca 2015r. a D. D. (2) od 14 maja 2014r. godz. 13.00 do 22 maja 2015r.;

XXII. na podstawie art. 291§ 4 kpk. zw. z art. 230§ 2 kpk. uchyla zabezpieczenie majątkowe (...)zastosowane wobec D. D. (2) w postaci zajęcia samochodu marki B. nr rej. (...) i przedmiot zabezpieczenia a nadto dowody rzeczowe w postaci: umowy pożyczki opisanej, jako (...) k 286, umowy kupna –sprzedaży pojazdu marki B. opisanej jako (...) k. 289, karty pojazdu (...) k. 1978, oraz (...) w postaci dwóch kluczyków do samochodu i (...) w postaci etui z książką serwisową i dokumentacją samochodu zwraca Z. W.;

- dowód rzeczowy w postaci: umowy najmu lokalu opisanej, jako (...) k. 1979 zwraca S. S. (1);

- dowód rzeczowy w postaci: faktury opisanej, jako (...) zwraca E. K.

- dowody rzeczowe w postaci: umów kupna sprzedaży samochodu marki B. opisane, jako (...) k. 246, (...) k. 214 i (...) k. 214 zwraca D. D. (1);

- dowód rzeczowy w postaci: karty pojazdu samochodu marki B. (...). (...) k. 669 w związku z wydaniem aktualnemu właścicielowi wtórnika zwraca Urzędowi Miejskiemu W. Wydział Spraw Obywatelskich;

XXIII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz:

- adw. A. O. kwotę 3025, 80 zł. (trzy tysiące dwadzieścia pięć zł. i osiemdziesiąt groszy) brutto tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu oskarżonemu D. D. (1);

- adw. M. Z. kwotę 3025, 80 zł. (trzy tysiące dwadzieścia pięć zł. i osiemdziesiąt groszy) brutto tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu oskarżonemu D. D. (2);

XXIV. na podstawie art. 627 kpk. oraz art. 2 ust. 1 pkt. 5, art. 3 ust.1 i art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonych: koszty sądowe w części tj. w kwotach po 5000 zł. (pięć tysięcy zł.) i wymierza im opłaty:

- D. D. (1) 2800, 00 (dwa tysiące osiemset) złotych,

- D. D. (2) 2000,00 (dwa tysiące) złotych, natomiast na podstawie art. 624§1 kpk. zwalnia ich od kosztów sądowych w pozostałej części.

Marek Poteralski

Maria Wasiak Ewa Krämer

Sygn. akt III K 84/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej Sąd dokonał następujących ustaleń:

Czyn (przypisany) w pkt I wyroku D. D. (1) i XIV D. D. (2)

A. N. (1) po opuszczeniu Zakładu Karnego w ramach warunkowego przedterminowego zwolnienia po nawiązaniu kontaktów z innymi osobami, w tym nieustalonymi osobami z W. wspólnie m in. z J. W. (1), S. Ś., J. P., G. B., A. L. (1), E. B., R. B., B. N., A. K. (1) oraz w okresie od czerwca 2011r. do czerwca 2013r. z D. D. (1) i D. D. (2) zajmował się wewnątrzspółnotowym nabywaniem i dostawami oraz obrotem środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi oraz wyłudzeniami.

W ramach prowadzonej działalności przestępczej poszczególni członkowie grupy mieli określone zadania np. kierowcy - tłumacza, testera narkotyków, przewożącego narkotyki, wprowadzającego do obrotu narkotyki, sprzedającego narkotyki konsumentom, które to zadania także z biegiem czasu się łączyły lub zmieniały.

Rolą oskarżonego D. D. (2) było przemykanie narkotyków ukrytych w samochodzie przez granice, jak i też ich rozprowadzanie, natomiast D. D. (1) był kierowcą i zarazem tłumaczem A. N. (1) z uwagi na znajomość języka angielskiego, a ponadto rozprowadzał narkotyki, jak i brał udział w popełnianiu innych przestępstw przeciwko dokumentom i wyłudzeniach.

Dowód:

- zeznania A. N. (1) k. 2246-2250, 2303-2306, 2372-2373 oraz 1583-1885, 1586-1591, 1592-1598, 1603-1609, 1613-1619, 1620-1624, 1631-1633, 1640-1647, 1648-1652, 1653-1660, 1661-1672, 1673-1677, 1726-1728, 331-335, 59-63, 64-67,

- zeznania B. N. k. 1683-1687, 1688-1690, 1691-1694, 498-501, 502-504, 2312-2314,

- częściowo zeznania J. W. (1) k. 1429-1434, 1446-1450, 1458-1463, 1464-1472, 1473-1479, 1480-1486, 422-424, 431-435, 2357,

- częściowo zeznania A. K. (1) k. 1697-1703, 1704-1708, 1726-1728, 419-421, 427-430,

- częściowo zeznania A. L. (1) k. 1217-1221, 1347-1349, 1764-1771,

- częściowo zeznania S. Ś. k. 1513-1514, 1515-1520,

- częściowo zeznania T. N. k. 2412-2413, 1757-1761, 1661-1672,

- częściowo zeznania T. S. k. 1741-1745, 1746-1747, 1751-1756, 2441.

Czyn VIII D. D. (1)

W październiku 2010r. w związku z planowanymi wyłudzeniami towarów doszło do spotkania w M.. Podczas spotkania A. N. (2) poprosił A. L. (1) oraz D. D. (1) o dostarczenie zdjęć, aby mógł załatwić dla nich podrobione dokumenty. D. D. (1) i A. L. (1) przekazali swoje zdjęcia A. N. (1) w celu podrobienia dowodów osobistych oraz prawa jazdy dla A. L. (1). Następnie A. N. (1) uzyskał od nieustalonej osoby podrobione dokumenty, tj. podrobiony dowód osobisty na nazwisko M. G. ze zdjęciem D. D. (1) oraz dowód osobisty i prawo jazdy na nazwisko R. N. ze zdjęciami A. L. (1).

Dowód:

- zeznania A. N. (1) k. 2246-2250, 2303-2306, 2372-2373 oraz 1583-1885, 1586-1591, 1592-1598, 1603-1609, 1613-1619, 1620-1624, 1631-1633, 1640-1647, 1648-1652, 1653-1660, 1661-1672, 1673-1677, 1726-1728, 331-335, 59-63, 64-67,

- częściowo zeznania A. L. (1) k. 1217-1221, 1347-1349, 1764-1771.

Czyn IX D. D. (1)

Następnie D. D. (1) wraz dwoma innymi osobami przyjechał do Ż. i posługując się uprzednio podrobionym dowodem osobistym na nazwisko M. G. zakupił samochód ciężarowy marki M. rocznik (...) o numerze rej. (...) od E. K. (...) Usługi (...). Drugi samochód ciężarowy nabył A. L. (1) na terenie N..

dowód:

- zeznania świadka E. K. k. 395-396, 2353-2354,
- zeznania A. N. (1) k. 2246-2250, 2303-2306, 2372-2373 oraz 1583-1885, 1586-1591, 1592-1598, 1603-1609, 1613-1619, 1620-1624, 1631-1633, 1640-1647, 1648-1652, 1653-1660, 1661-1672, 1673-1677, 1726-1728, 331-335, 59-63, 64-67,
- kopia zgłoszenia utraty dowodu osobistego na nazwisko G. k. 738,
- faktura VAT 48/2011 k. 397,
- wydruk z centralnej ewidencji działalności gospodarczej k. 1401 tom VIII,
- kserokopia dowodu rejestracyjnego samochodu (...) k. 1405 tom VIII,
- częściowo wyjaśnienia D. D. (1) k. 54-57, 59-63, 86-87, 112-113, 427-430, 498-501, 508-509, 653-654, 1751-1756, 2005-2006, 2188-2193.

Czyn X D. D. (1)

Przed dokonaniem wyłudzenia planując ukrycie wyłudzonego towaru D. D. (1) posługując się podrobionym dowodem osobistym na nazwisko M. G. w dniu 13.10.2011r. wspólnie z A. N. (1) wynajął na czas nieokreślony od S. S. (1) reprezentującego spółkę (...). s.c. pomieszczenie magazynowe w S.. Zgodnie z umową najemca zobowiązał się do zapłaty czynszu w kwocie 2500 zł netto miesięcznie do dnia 5-go każdego miesiąca na rachunek wynajmującego.

Przez cały okres najmu najemca hali D. D. (1) ani inne działające z nim osoby nie regulowały czynszu, wpłacając jedynie kaucję przy zawarciu umowy w wysokości 1 miesięcznego czynszu. Wynajmujący opuścili halę w kwietniu 2012r. bez informowania wynajmującego (pokrzywdzony w związku z tym przez korzystanie ze sprawców z hali przez okres ponad 5 miesięcy poniósł szkodę w postaci 4 miesięcznego czynszu, tj. 10 000 zł).

dowód:

- zeznania świadka S. S. (1) k. 389-390, 2354,
- zeznania J. W. (2) k. 2442,
- zeznania A. N. (1) k. 2246-2250, 2303-2306, 2372-2373 oraz 1583-1885, 1586-1591, 1592-1598, 1603-1609, 1613-1619, 1620-1624, 1631-1633, 1640-1647, 1648-1652, 1653-1660, 1661-1672, 1673-1677, 1726-1728, 331-335, 59-63, 64-67,
- odczytane wyjaśnienia A. L. (1) k. 1217-1221, 1347-1349, 1764-1771,
- kopia zgłoszenia utraty dowodu osobistego na nazwisko G. k. 738.

Czyn XI daniel D.

Następnie używając dwóch samochodów i podrobionych dokumentów w tym certyfikatu ubezpieczenia przedsiębiorcy w Towarzystwie (...), w którym wpisano dane (...) Sp. z o.o. z/s w K. i licencji Ministerstwa Transportu na wykonywanie międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy nr (...) (...) oraz podrobionymi dowodami

osobistymi na nazwisko M. G. oraz R. N. oraz dysponując wynajętą halą członkowie grupy przestępczej w dniu 12 października 2013r. wprowadzając w błąd przedstawiciela firmy spedycyjnej (...) Sp. z o.o. Oddział w L. uzyskali od niego zlecenie na przewóz towaru ze Ś. z fabryki (...) na S.. Następnie w dniu 13 października 2013r. A. L. (1) i D. D. (1) używając podrobionych dokumentów otrzymanych od A. N. (1) udali się wcześniej zakupionymi samochodami do Ś. odebrać towar do przewozu. Za nimi jechał A. N. (1) wraz z D. D. (2) samochodem marki G.. Po przybyciu na teren fabryki (...) sp. z o.o. i po okazaniu podrobionych dokumentów przewozowych i dowodów osobistych pracownicy firmy załadowali na dwa samochody, którymi przyjechali A. L. (1) i D. D. (1), towar w postaci różnego rodzaju wyrobów czekoladowych w ilości 28 palet T., M., galaretek owocowych i mieszanek czekoladowych o łącznej wartości 70 106,40 zł po czym D. D. (1) i A. L. (1) udali się do S. do wynajętej hali, w której dokonali rozładowania wyłudzonego towaru, który następnie sprzedali.

Dowód:

- zeznania M. B. (1) k. 740-741, 2254-2255,
- zeznania T. C. k. 1226-1230, 1264, 2255,
- zeznania J. S. (1) k. 1290-1292, 2255-2256,
- zeznania S. S. (3) k. 742-743, 2256,
- zeznania M. U. k. 716-717, 1276-1278, 2355,
- zeznania A. N. (1) k. 2246-2250, 2303-2306, 2372-2373 oraz 1583-1885, 1586-1591, 1592-1598, 1603-1609, 1613-1619, 1620-1624, 1631-1633, 1640-1647, 1648-1652, 1653-1660, 1661-1672, 1673-1677, 1726-1728, 331-335, 59-63, 64-67,
- zeznania S. S. (1) k. 389-390, 2354,
- zeznania J. W. (2) k. 2442,
- częściowo zeznania A. L. (1) k. 1217-1221, 1347-1349, 1764-1771,
- kopia podrobionego certyfikatu ubezpieczenia k. 677, 693,
- kopia podrobionej licencji k. 678, 702,
- korespondencja e-mail k. 694-697,
- kopia zgłoszenia utraty dowodu osobistego na nazwisko G. k. 738,
- informacja (...) S.A. k. 758,
- dokumentacja rejestrowa spółki k. 780-799, 800-1000, 1001-1173,
- informacja US k. 1174-1184,
- informacja (...) Sp. z o.o. k. 1186-1189, 1233-1252,
- informacja (...) k. 1196-1200, 1201-1209.

Firma spedycyjna (...) Sp. z o.o. Oddział w L. po dokonanych wyłudzeniach towaru otrzymała w związku z ubezpieczeniem od ubezpieczyciela kwotę 64 583,15 zł bez udziału własnego, który wyniósł 5523,25 zł.

Dowód:

- pismo z dnia 19 sierpnia 2015r. k. 2286.

Czyn II D. D. (1) i czyn XV D. D. (2)

D. D. (2) oraz D. D. (1) w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, którą kierował A. N. (1) w okresie od czerwca 2011r. do połowy 2012r., zajmowali się zakupem w H. i przewozem do (...) środków odurzających i psychotropowych. Zgodnie z podziałem ról D. D. (1) jeździł z A. N. (1) do H. po narkotyki jako kierowca i tłumacz z uwagi na znajomość języka angielskiego, natomiast D. D. (2) jako kierowca samochodu, w którym narkotyki były przemycane, za co D. D. (2) miał otrzymywać 8000 zł za jeden kurs.

A. N. (1) po raz pierwszy pojechał z D. D. (2) i D. D. (1) po heroinę do H. do miejscowości H., skąd już uprzednio A. N. (1) nabywał środki odurzające. Tam mężczyźni nawiązali kontakt z mężczyzną o pseudonimie (...). Do H. mężczyźni udali się dwoma samochodami - V. (...) należącym do A. N. (1), który był prowadzony przez D. D. (1) oraz F. (...) - koloru czerwonego, którym kierował D. D. (2). Samochód marki F. (...) był wyposażony w skrytkę mieszczącą się za radiem. Od mężczyzny o pseudonimie (...) A. N. (1) zakupił 500 gramów heroiny za kwotę 12500 Euro. Po zakupie narkotyku i zapakowaniu do skrytki D. D. (2) udał się z towarem do (...), zaś A. N. (1) oraz D. D. (1) udali się do miejscowości M. w poszukiwaniu lepszego kontaktu do zakupu narkotyków. Po przyjeździe do (...) D. D. (2) oddał heroinę A. N. (1) i w zamian otrzymał 8000 zł.

Takich wyjazdów do miejscowości H. po narkotyki w tym składzie osobowym w ww. okresie było cztery, podczas których A. N. (1) nabył od mężczyzny o pseudonimie (...) łącznie 2 kg heroiny, 300 gramów (...) oraz około 20 tabletek ekstazy i 60 gramów kokainy.

A. N. (1) udało się również nawiązać kontakt z mężczyzną z Maroka, od którego A. N. (1) w miejscowości M. nabył łącznie 3 kilogramy heroiny za kwotę 26000 Euro za kilogram. W tym czasie sprawcy zatrzymywali się w hotelu wynajmując pokój na dane D. D. (1), D. D. (2) lub A. N. (1). W ten sposób A. N. (1) nabył narkotyki 6-krotnie za każdym razem po 500 gramów, przy czym do M. w H. mężczyźni udawali się 5-krotnie dwoma samochodami w tym jednym prowadzonym przez D. D. (1), który jechał z A. N. (1) oraz drugim, którym kierował D. D. (2), który przewoził narkotyki w swoim samochodzie. D. D. (2), jak i D. D. (1) byli obecni przy pakowaniu przez A. N. (1) narkotyków oraz przy ukrywaniu ich w samochodzie. Natomiast jeden raz, gdy A. N. (1) nabył 500 gramów heroiny, do kraju przywiózł ją D. D. (1), a w wyjeździe nie brał udziału D. D. (2).

Za przemycanie narkotyków w ramach rozliczenia A. N. (1) za 4 przewozy narkotyków przekazał D. D. (2) samochód marki B.. Samochód ten następnie D. D. (2) w dniu 12 marca 2014r. sprzedał swojemu ojcu K. D., a ten w dniu 12 maja 2014r. Z. W..

Dowód:

- zeznania A. N. (1) k. 2246-2250, 2303-2306, 2372-2373 oraz 1583-1885, 1586-1591, 1592-1598, 1603-1609, 1613-1619, 1620-1624, 1631-1633, 1640-1647, 1648-1652, 1653-1660, 1661-1672, 1673-1677, 1726-1728, 331-335, 59-63, 64-67,

- zeznania B. N. k. 1683-1687, 1688-1690, 1691-1694, 498-501, 502-504, 2312-2314,

- częściowo zeznania J. W. (1) k. 1429-1434, 1446-1450, 1458-1463, 1464-1472, 1473-1479, 1480-1486, 422-424, 431-435, 2357,

- częściowo zeznania A. K. (1) k. 1697-1703, 1704-1708, 1726-1728, 419-421, 427-430,

- zeznania A. K. (2) k. 2417-2421, 2462-2464,

- zeznania J. L. k. 2476-2480, 2481-2484, 2575-2577,
- częściowo zeznania A. L. (1) k. 1217-1221, 1347-1349, 1764-1771,
- częściowo zeznania S. Ś. k. 1513-1514, 1515-1520,
- częściowo zeznania T. N. k. 2412-2413, 1757-1761, 1661-1672,
- zeznania Z. W. k. 282-283, 267-270, 2355-2356,
- umowy k. 246, 214,
- karta pojazdu i wtórnik k. 669, 1978.

Czyn IV D. D. (1)

W maju 2012r. A. L. (1), A. N. (1), D. D. (1) oraz J. W. (1) udali się samochodem osobowym do H. zatrzymując się w E. koło D.. Tam doszło do spotkania z mężczyzną o imieniu I., który przekazał A. N. (1) 4 kg ziela konopi innych niż włókniste - marihuany. Następnie na polecenie A. N. (1) J. W. (1) zabierając ze sobą ziele konopi tego samego dnia udał się do L. autokarem, a następnie do miasta C. w I.. Po zejściu z promu w I. J. W. (1) zorientował się, że D. D. (1), A. N. (1) i A. L. (1) też płynęli tym samym promem. Wyżej wymienieni zabrali wówczas J. W. (1) swoim samochodem i udali się do D., gdzie sprzedali narkotyki.

Dowód:

- zeznania świadka J. W. (1) k. 1429-1434, 1446-1450, 1458-1463, 1464-1472, 1473-1479, 1480-1486, 422-424, 431-435, 2357,
- zeznania A. N. (1) k. 2246-2250, 2303-2306, 2372-2373 oraz 1583-1885, 1586-1591, 1592-1598, 1603-1609, 1613-1619, 1620-1624, 1631-1633, 1640-1647, 1648-1652, 1653-1660, 1661-1672, 1673-1677, 1726-1728, 331-335, 59-63, 64-67.

Czyn III D. D. (1)

W okresie od połowy 2012r. do początku 2013r. A. N. (1) nawiązał kontakt z dostawcą ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) w C., po czym udał się tam wspólnie z D. D. (1). Następnie po tym jak nabyli 5000 gramów ziela konopi, narkotyki przywiózł do (...) kurier.

Dowód:

- zeznania A. N. (1) k. 2246-2250, 2303-2306, 2372-2373 oraz 1583-1885, 1586-1591, 1592-1598, 1603-1609, 1613-1619, 1620-1624, 1631-1633, 1640-1647, 1648-1652, 1653-1660, 1661-1672, 1673-1677, 1726-1728, 331-335, 59-63, 64-67.

Czyn V D. D. (1)

W grudniu 2012r. A. N. (1) nabył we W. od mężczyzny o ps. (...) 2000 gramów (...). Następnie narkotyki schowane w kole zapasowym na polecenie A. N. (1) J. P. przewiózł samochodem marki R. (...) do I.. Po wyjeździe z promu w I. czekali na niego A. N. (1) i D. D. (1), którzy przylecieli do D. samolotem i po odebraniu (...) przekazali go mężczyźnie o imieniu R. ps. (...).

Dowód:

- zeznania A. N. (1) k. 2246-2250, 2303-2306, 2372-2373 oraz 1583-1885, 1586-1591, 1592-1598, 1603-1609, 1613-1619, 1620-1624, 1631-1633, 1640-1647, 1648-1652, 1653-1660, 1661-1672, 1673-1677, 1726-1728, 331-335, 59-63, 64-67,
- częściowo zeznania J. P. k. 1869-1875, 1876-1877, 1880-1883, 1884-1887, 1890-1894, 1897-1900, 1904-1907,
- częściowo wyjaśnienia D. D. (1) k. 87.

Czyn VI D. D. (1)

Ponadto D. D. (1) w okresie od końca 2011r. do czerwca 2013r. we W. i innych miejscowościach dokonał sprzedaży otrzymanych od A. N. (1) narkotyków osobom wskazanym mu przez A. N. (1) w postaci 7.000 gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), 214 gramów heroiny oraz 200 gramów (...).

Dowód:

- zeznania A. N. (1) k. 2246-2250, 2303-2306, 2372-2373 oraz 1583-1885, 1586-1591, 1592-1598, 1603-1609, 1613-1619, 1620-1624, 1631-1633, 1640-1647, 1648-1652, 1653-1660, 1661-1672, 1673-1677, 1726-1728, 331-335, 59-63, 64-67,
- zeznania świadka B. N. k. 1683-1687, 1688-1690, 1691-1694,
- częściowo zeznania J. W. (1) k. 1429-1434, 1446-1450, 1458-1463, 1464-1472, 1473-1479, 1480-1486, 422-424, 431-435, 2357,
- częściowo zeznania A. K. (1) k. 1697-1703, 1704-1708, 1726-1728, 419-421, 427-430,
- częściowo zeznania A. L. (1) k. 1217-1221, 1347-1349, 1764-1771.

Czyn XVI D. D. (2)

Po zakończeniu przemytów narkotyków na rzecz A. N. (1) D. D. (2) w okresie od połowy 2012r. do czerwca 2013r. we W. oraz w innych miejscowościach na polecenie A. N. (1) sprzedawał heroinę. Polegało to na tym, że A. N. (1) przekazał mu kartę SIM z numerami telefonów do odbiorców narkotyków, w tym do A. K. (2), A. K. (1), J. W. (1) oraz innych, a oskarżony po ich telefonie dostarczał im narkotyki w postaci heroiny.

Narkotyki były odbierane przez D. D. (2) osobiście od A. N. (1) lub jego żony B. N. we W. przy ul. (...), później ul. (...), niekiedy u D. D. (2) w domu. Łącznie w tym okresie D. D. (2) odebrał od A. N. (1) 5000 gramów czystej heroiny (10 000 rozrobionej k. 1642), w tym od B. N. ok. 300-400 gramów. D. D. (2) rozliczając się z A. N. (1) płacił za heroinę 100 zł za gram, a sprzedawał po 110-112 zł za gram.

Dowód:

- zeznania A. K. (2) k. 2417-2421, 2462-2464, 2664,
- zeznania J. L. k. 2476-2480, 2481-2484, 2575-2577,
- zeznania A. M. k. 2487-2489, 2574-2575,
- zeznania J. W. (1) k. 1429-1434, 1446-1450, 1458-1463, 1464-1472, 1473-1479, 1480-1486, 422-424, 431-435, 2357,
- częściowo zeznania A. K. (1) k. 1697-1703, 1704-1708, 1726-1728, 419-421, 427-430,
- częściowo zeznania A. L. (1) k. 1217-1221, 1347-1349, 1764-1771.

D. D. (1) ma (...), wykształcenie zawodowe, jest kawalerem, ma jedno dziecko w wieku 7 lat, żyje w związku konkubenckim i aktualnie spodziewa się drugiego dziecka, gdyż jego partnerka jest w ciąży. Pracuje w firmie budowlanej (...) D. W. (1) jako pracownik fizyczny, z tego tytułu osiąga wynagrodzenie w kwocie 2000 zł brutto. D. D. (1) posiada w środowisku opinię pozytywną i nie był karany (zatarcie).

D. D. (1) nie cierpi obecnie i nie cierpiał w przeszłości na zaburzenia psychiczne w rozumieniu psychozy, nie jest też upośledzony umysłowo. Nie ujawnia on też objawów uzależnienia od alkoholu i narkotyków. D. D. (1) w krytycznym czasie miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Nie zachodzą w stosunku do oskarżonego warunki przewidziane w dyspozycji art. 31 §1 i §2 k.k.

Dowód:

- dane o karalności k. 2135,
- oświadczenie oskarżonego k. 54-57,
- opinia sądowo-psychiatryczna k. 1985-1993 tom X,
- kwestionariusz wywiadu środowiskowego k. 450, 2377-2378.

D. D. (2) ma (...), wykształcenie średnie ekonomiczne. Jest żonaty, ma dwójkę dzieci w wielu (...). Oskarżony pracuje w firmie (...), w której wykonuje prace wykończeniowe. Z tytułu zatrudnienia osiąga miesięczny dochód w kwocie od 1500 zł do 2000 zł brutto. Oskarżony cieszy się dobrą opinią i nie był uprzednio karany sądownie.

D. D. (2) nie cierpi obecnie i nie cierpiał w przeszłości na zaburzenia psychiczne w rozumieniu psychozy, nie jest też upośledzony umysłowo. Nie ujawnia on też objawów uzależnienia od alkoholu i narkotyków. D. D. (2) w krytycznym czasie miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Nie zachodzą w stosunku do oskarżonego warunki przewidziane w dyspozycji art. 31 §1 i §2 k.k.

Dowód:

- dane o karalności k. 58, 2233,
- oświadczenie oskarżonego k. 47-49,
- opinia sądowo-psychiatryczna k. 1995-1999 tom X,
- wywiad środowiskowy k. 2379-2380.

Przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego **D. D. (2) nie przyznał się do zarzucanych mu czynów za wyjątkiem handlu heroiną**, kwestionując jednak zarzucaną ilość heroiny. Oskarżony wyjaśnił odnosząc się do zarzutu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, iż zna jedynie A. N. (1) i swojego brata D. D. (1), a innych osób nie zna i nie kojarzy również żadnych nazwisk. Oskarżony zaprzeczył, aby przewoził coś przez granicę. Podał, że 2-3 lata temu w latach 2011-2012 wyjeżdżali z A. N. (1) do H. i w sumie był tak około 5 razy. Wyjaśnił, że A. N. (1) poprosił go, aby ten zawiózł go i przywiózł

z H., ponieważ sam nie potrafi jeździć samochodem i nie posiada prawa jazdy. Oskarżony zaprzeczył, aby miał wiedzę, iż udają się po narkotyki. Nadmienił, że były jeszcze dwa wyjazdy, w których poza nim i A. N. (1) brali udział D. D. (1) i A. L. (1), były to wyjazdy na imprezę do H., za które to wyjazdy płacił A. N. (1). Oskarżony podał, że z wyjazdów z H. nie przywoził żadnych narkotyków podobnie jak i jego koledzy.

D. D. (2) przyznał się częściowo do handlu heroiną. Wyjaśnił, że około 2-3 lat temu jego ojciec miał problemy z pracą i musiał oddać pieniądze. W związku

z powyższym pożyczył od A. N. (1) pieniądze na procent w kwocie 8000 zł. Był to procent w kwocie 10 % w skali miesiąca. W związku z brakiem możliwości spłaty A. N. (1) zaproponował, że jedyną możliwością spłaty istniejącego zadłużenia jest przejęcie od niego sprzedaży heroiny. Wyglądało to tak, że A. N. (1) przynosił mu 50 gramów podzielonych na porcje 5 gramowe w woreczkach, dał telefon z kartą SIM oraz swoich ludzi. Były to cztery osoby. Oskarżony podał, że handlował przez około 8 miesięcy, a skończyło się w ten sposób, że klienci przestali przychodzić. Oskarżony wyjaśnił, że sytuacja ta miała miejsce na dwa miesiące przed jego ślubem, a ożenił się we wrześniu 2012r. Oskarżony wyjaśnił, że przez ten okres A. N. (1) przynosił mu 6-7 razy każdorazowo po 50 gramów heroiny. Z ostatniego razu oskarżony zwrócił mu około 25 gramów, gdyż reszta została sprzedana. Oskarżony wyjaśnił, że sprzedawał 1 gram heroiny za kwotę 110 zł, z tego A. N. (1) oddawał 100 zł, a dla niego było 10 zł zarobku. Podkreślił, że miał zajmować się jedynie sprzedażą narkotyków wyznaczonym osobom.

Oskarżony wyjaśnił ponadto, że żona A. N. (1), kiedy ten był pozbawiony wolności, „oberwała” od A. L. (1), za co A. N. (1) miał się odgrażać, że wszystkich zabije. Oskarżony podał jednak, że nie jest skonfliktowany z A. N. (1).

Podczas rozprawy oskarżony D. D. (2) także przyznał się jedynie częściowo do handlu heroiną podając jednak, że było jej 500 maksymalnie 600 gramów, przy czym zaznaczył, że N. przekazywał mu mieszaną heroinę, tj. w stosunku 1:1. Odnośnie wyjazdów wyjaśnił, że był z A. N. (1) w A. i mniej więcej po 3-4 godzinach wracali z powrotem do (...). W drodze powrotnej A. N. (1) był zdenerwowany i jak byli w Polsce, to dzwonił do kogoś mówiąc, że na darmo pojechał do H. i że będzie musiał za to zapłacić. Oskarżony wyjaśnił, że w tym czasie nie chciał uczestniczyć w tego typu wyjeździe, ponieważ wiedział, czym się N. zajmuje. Oskarżony wyjaśnił ponadto, że w H. był jeszcze raz, to było w 2012r., wtedy jak N. kupił białe B.. Pojechali wtedy w czwórkę na imprezę towarzyską, która rozpoczęła się już po drodze.

Reasumując oskarżony podtrzymał wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym i oświadczył, że wie, że źle zrobił handlując heroiną oraz że musi ponieść konsekwencje, ale rok w więzieniu to już jest duża nauka dla niego, jak i dla rodziny. Wyjaśnił ponadto, że N. przekazał mu klientów w ten sposób, że dał telefon i kartę SIM i te osoby dzwoniły na ten numer. Tych numerów było 3 i 4 numer, który doszedł później. Oskarżony wyjaśnił, że jak te osoby dzwoniły, to wychodził na zewnątrz przy jego bloku i wtedy przez telefon ktoś mu mówił, ile potrzebuje i tyle zaniósł, a narkotyki miał zakupane w okolicy oraz że sprzedał około 500-600 gramów.

(wyjaśnienia D. D. (2) k. 47-49, 64-67, 74, 111, 419-421, 422-424, 502-504, 1984 oraz 2193-2196)

Przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego oskarżony **D. D. (1) nie przyznał się do zarzucanych mu przestępstw.** Oskarżony wyjaśnił, że na prośbę A. N. (1) dał mu zdjęcie do prawa jazdy w czarnej koszuli. Następnie A. N. (1) poinformował go, że jest praca, która miała polegać na tym, że miał ciężarówką pojechać na hurtownię i załadować towar. Następnie towar miał zostać zawieszony do magazynu. Wszystkim kierował A. N. (1), a poza nim uczestniczył w tym także A. L. (1). Oskarżony wyjaśnił, że udał się do hurtowni wraz z A. L. (1), który kierował drugą ciężarówką i odebrali cukierki. Oskarżony podał, że nie otrzymał żadnych dokumentów od A. N. (1), chociaż wie, że A. N. (1) posiadał podrobione dokumenty. Oskarżony podał, że na teren hurtowni wjeżdżał jako drugi – wjeżdżając nie podpisywał, po załadowaniu towaru wyjechał i udał się do magazynu mieszczącego się w S., gdzie z A. N. (1) rozładował cały towar. Oskarżony wyjaśnił, że nie otrzymał od A. N. (1) żadnych pieniędzy z uwagi na to, że był mu winien 2000 zł z tytułu zaciągniętej pożyczki na życie i A. N. (1) umorzył mu ten dług. Oskarżony przyznał jednak, że wynajął halę z A. N. (1) tą, w której wyładował cukierki oraz że widział u A. N. (1) podrobiony dowód osobisty ze swoim zdjęciem (k. 86).

Odnośnie wyjazdów do H. oskarżony podał, że A. N. (1) powiedział, że ma tam swoje sprawy do załatwienia i że boi się na takie długie trasy jeździć sam. Oskarżony przyznał, że w H. razem z A. N. (1) był około 5 razy. Podczas tych wyjazdów jeździli do A., R. i H.. D. D. (1) wyjaśnił, że początkowo A. N. (1) wychodził w hotelu nie informując go o niczym, tak

było około 3 razy i jak wracał, to zawsze miał przy sobie kokainę. Raz poprosił oskarżonego, aby ten pojechał z nim na plac w R.. Oskarżony podał, że tam spotkał się z jakimś „murzynem”. Rozmowa toczyła się w języku angielskim. Oskarżony wyjaśnił, że poza kokainą nie widział żadnych innych narkotyków w pokoju hotelowym. Niekiedy A. N. (1) przynosił extazy, ale było to parę tabletek.

Oskarżony przyznał, że uczestniczył też w wyjazdach na imprezy, w których poza nim brał udział D. D. (2), A. L. (1) i A. N. (1) oraz że niekiedy wyjazdy były do (...). Odnosząc się do wyjazdów do (...) oskarżony wyjaśnił, że udał się tam wraz z A. N. (1), który wtedy był na głodzie narkomańskim. W P., gdzie mieli robić zakupy, doszło do spotkania z dziewczyną, która zaproponowała interes z marihuaną. A. N. (1) poprosił ją o kokainę i wręczył jej 60 000 zł. Dziewczyna zniknęła i nie doszło do transakcji. Za jakiś czas mężczyźni ponownie udali się do (...) na imprezę, dotarli wówczas do męża kobiety, która wzięła uprzednio 60 000 zł, A. N. (1) zażądał od niego 100 000 zł. Mąż kobiety zobowiązał się do spłacania zadłużenia w towarze, czyli w marihuanie. Była mowa o heroinie, ale do tego nie doszło. Oskarżony zaprzeczył, aby handlował marihuaną i wyjaśnił, że nie miał nic wspólnego z narkotykami, jego przewinieniem było to, że woził A. N. (1). Oskarżony wyjaśnił, że początkowo nie widział, że A. N. (1) woził jakieś narkotyki i zorientował się dopiero po pewnym czasie.

Oskarżony D. D. (1) podczas rozprawy także nie przyznał się do stawianych zarzutów. Wyjaśnił, że nigdy nie był w miejscowości H. w H. ani M.. Podał, że w H. był 4 razy i były to wyjazdy typowo towarzyskie.

Odnosnie wyłudzenia towaru wyjaśnił, że po przyjeździe do W. dowiedział się, że to będzie transport ciężarówką, jednak nie chciał się na to zgodzić, ponieważ nie miał uprawnień, jednak dał się namówić. Wyjaśnił, że następnego dnia N. przyjechał do niego z tym samym kolegą ciemnym G. i zawiózł go na parking, gdzie przekazał kluczyki do ciężarówki, po czym pojechał do hurtowni, gdzie był jako drugi kierowca, gdyż był tam już A. L. (1). Po tym jak załadowali palety z kartonikami, wyjechał z hurtowni i pojechał zgodnie z nawigacją, tj. pod magazyn, gdzie czekał A. N. (1) z kolegą.

Oskarżony wyjaśnił, że w listopadzie 2012r. poleciał samolotem z A. N. (1) do I., gdyż A. chciał tam wynająć mieszkanie i zostać na dłużej. Po wylądowaniu w D. odebrał ich kolega R. i udali się do niego do domu. Na następny dzień udali się na miejsce promu, gdzie przyjechał nieznany mu J. P., który wyjął koło zapasowe i wręczył A. N. (1). Oskarżony wyjaśnił ponadto, że przy nim N. otworzył to koło zapasowe i był tam (...) (k. 87).

W kolejnych wyjaśnieniach jednak zmienił wyjaśnienia mówiąc, że dopiero w drodze powrotnej z promu A. poinformował go, że w tym kole są dopalacze i (...).

Oskarżony wyjaśnił ponadto, że A. N. (1) miał do niego pretensje, że nie pomagał L., jak siedział w więzieniu, a jego żona B. często odgrażała się, ponieważ uważała, że to oni sprowadzają A. na złą drogę. Podczas rozprawy oskarżony zmienił swoje wcześniejsze wyjaśnienia, że nie widział podrobionego dowodu osobistego ze swoim zdjęciem na nazwisko G. oraz że nie wynajmował hali w S.. Ponadto oskarżony wyjaśnił, że nieprawdą jest też to, że podczas obecności w I. N. otworzył koło i tam był (...), gdyż nikt tego koła nie otwierał.

(wyjaśnienia D. D. (1) k. 54-57, 59-63, 86-87, 112-113, 427-430, 498-501, 508-509, 653-654, 1751-1756, 2005-2006, 2188-2193)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie, ponad wszelką wątpliwość stwierdzić należy, że D. D. (1) oraz D. D. (2) dopuścili się przypisanych im w wyroku przestępstw. Dokonując oceny osobowego materiału dowodowego Sąd ocenił jako wiarygodne zeznania pokrzywdzonych i pracowników pokrzywdzonej firmy, tj. S. S. (1), J. W. (2), od których oskarżony wyłudził wynajęcie hali, M. U., M. B. (1), S. S. (3), T. C., J. S. (1) w zakresie wyłudzenia towaru, a nadto osoby, od której oskarżony posługując się podrobionym dowodem osobistym nabył samochód, tj. E. K. oraz M. G. i R. N., tj. osób, na których dane osobowe były podrobione powody osobiste wykorzystane przy popełnianiu przestępstw. W ocenie Sądu relacje tych osób są wiarygodne i znajdują potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w sprawie

i ujawnionych podczas rozprawy. Ponadto osoby te w ocenie Sądu nie miały żadnego interesu w zeznawaniu nieprawdy.

Zasadnicze znaczenie w sprawie miały jednak **zeznania A. N. (1)**, na bazie których prokurator sporządził akt oskarżenia. W oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd ocenił jego zeznania jako wiarygodne. Należy zwrócić uwagę, że w toku postępowania A. N. (1) wyraził skruchę i przyznał się do popełniania szeregu czynów, wyjaśniając okoliczności ich popełnienia, jak i wskazując osoby, z którymi współdziałał. Sąd, mając jednak na uwadze, iż toczy się przeciwko niemu postępowanie o współudział w przestępstwach zarzucanych oskarżonym, zbadał prawdziwość jego twierdzeń w korelacji z innymi dowodami zgromadzonymi w toku postępowania analizując je szczególnie wnikliwie, aby uniknąć oparcia materiału dowodowego na informacjach nieprawdziwych. Należy zaznaczyć, że dokonując oceny zeznań A. N. (1) Sąd podszedł ze szczególną ostrożnością. Wynikało to z tego, że niewątpliwie w trakcie postępowania miał on interes w obciążaniu innych osób, albowiem chciał skorzystać z instytucji przewidzianej w art. 60 par. 3 k.k. Dokonując oceny jego zeznań Sąd zgodnie z aprobowanym w orzecznictwie stanowiskiem miał na uwadze, że „pomówienie współoskarżonego – (...) - może być dowodem winy, jeżeli spełnia odpowiednie warunki. Przede wszystkim dowód taki powinien podlegać szczególnie wnikliwej

i ostrożnej ocenie ze strony sądu, który powinien zbadać, czy tego rodzaju pomówienie jest konsekwentne i stanowcze, czy jest zgodne z doświadczeniem życiowym oraz logiką wypadków, czy znajduje potwierdzenie w innych dowodach (...) i czy wreszcie pomawiający nie ma interesu osobistego lub procesowego

w obciążaniu współoskarżonego. W razie odwołania takiego „wyjaśnienia-pomówienia” należy ponadto uważnie zbadać, czy powody, jakie podał autor tego rodzaju wypowiedzi, uzasadniają ich zmianę, są przekonujące, przy czym i w tym zakresie należy kierować się kryteriami, o których była mowa.” (wyrok SN z 15 lutego 1985 r., IV KR 25/85, OSNKW 1985, nr 11-12, poz. 103; zob. też: wyrok SN z 12 lipca 1979 r., IV KR 136/79, OSNKW, nr 11-12, poz. 122; wyrok SN z 22 maja 1984 r., IV KR 122/84, OSNPG 1984, nr 11, poz. 101; wyrok SN z 11 września 1984 r., IV KR 141/84, OSNPG 1985, nr 6, poz. 85; wyrok SA w Krakowie z 7 października 1998 r., II AKa 187/98, KZS 1998, z. 11, poz. 37).

Wyjaśnienia obciążające inną osobę przez ujawnienie faktów niekorzystnych

z punktu widzenia tej osoby, ale jednocześnie prawdziwe na skutek takiej oceny stanowią, zatem pełnoprawne źródło dowodowe. Sąd w pełni także akceptuje stanowisko, iż „nie można dyskredytować dowodu z pomówień współoskarżonego lub zeznań świadka pomawiającego tylko, dlatego, że występują w nich drobne sprzeczności, przeinaczenia, zwłaszcza, kiedy wynikają one ze znacznej odległości czasowej składanych wyjaśnień lub zeznań, odmiennej techniki przesłuchania, czy nawet właściwego, dla każdej z przesłuchujących osób, formułowania depozycji tej osoby. Tym bardziej nie można dyskredytować dowodu z pomówień na tej podstawie, że pomawiający mogli mieć interes w składaniu takich wyjaśnień, chcąc zminimalizować karę za własne czyny, w sytuacji, gdy pomówienie nie było wynikiem chęci fałszywego obciążenia, bądź przerwania odpowiedzialności za własne czyny na inne osoby” (tak m.in. Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 8 grudnia 2010 r., II AKa 192/10, LEX nr 785442).

W przedmiotowej sprawie Sąd mając na uwadze powyższe dał w pełni wiarę zeznaniom A. N. (1). Świadek ten przesłuchiwany w charakterze podejrzanego w sprawie od samego początku przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Jego wyjaśnienia w charakterze podejrzanego w tym postępowaniu należy uznać za spójne i konsekwentne, w tym w konfrontacji z innymi oskarżonymi osobami. Świadek ten wiarygodnie opisywał zdarzenia, w których uczestniczył, nie dodając faktów, o których nie ma wiedzy, szczegółowo opisując zdarzenia i udział w nich oskarżonych D. i D. D. (2). Opisał on okoliczności prowadzonej działalności przestępczej, polegającej na działaniu grupy przestępczej zajmującej się handlem środkami odurzającymi i psychotropowymi oraz wyłudzeniami w tym współpracę z wieloma osobami. Opisy te są bogate

w szczegóły, zawierają opisy miejsc, czasu, osób i przedmiotów. Na konsekwentny przekaz posiadanych wiadomości przez świadka wskazuje po pierwsze fakt, iż nie ulegały one zasadniczej zmianie w kolejnych przesłuchaniach w toku postępowania przygotowawczego, lecz podane wcześniej wiadomości były uzupełniane. Na uwagę zasługuje również istotna okoliczność, iż A. N. (1) nie czynił prób oczyszczenia się z zarzutów postawionych mu we wskazanym postępowaniu przygotowawczym kosztem oskarżonych w niniejszej sprawie, przeciwnie – w sposób konsekwentny

opisał swój istotny jakże udział w przedmiotowym procederze, wskazujący na kierowanie grupą. Świadek A. N. (1) szczegółowo opisał okoliczności nawiązania kontaktu z oskarżonymi, jak również przebieg wydarzeń związanych z przypisanymi oskarżonym przestępstwami. Niewątpliwie w jego relacjach występują nieścisłości jak chociażby ta o zasadniczym znaczeniu, kiedy podczas jednego

z przesłuchań zeznał, że „D. mógł dla mnie sprzedać nie mniej niż 10 kg. heroiny, przy czym była to już rozrobiona przeze mnie z wypełniaczem heroina. Czystej heroiny byłoby około 5 kg. mieszałem przeważnie w porcjach 1;1” (k. 1642-1643) pomimo, że podczas wcześniejszych przesłuchań nie wspominał o tym. W ocenie Sądu wskazana okoliczność mająca duże znaczenie w sprawie nie podważa jednak wiarygodności jego zeznań, a jedynie potwierdza tezę, że relacje z określonych

zdarzeń podczas kolejnych przesłuchań ulegały uszczegółowieniu, co w ocenie Sądu stanowi typową konsekwencję wielokrotnego składania relacji. Należy dodać, że Sąd miał także na względzie, że podczas rozprawy A. N. (1) nie pamiętał wszystkich szczegółów działalności przestępczej, jednak po odczytaniu wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego podtrzymał je w całości. Niepamięć świadka spowodowała, że nie udało się Sądowi wyjaśnić występujących w jego bardzo obszernych wyjaśnieniach wszystkich rozbieżności, jednak w ocenie Sądu występujące rozbieżności w zakresie szczegółów zdarzeń nie podważają wiarygodności jego relacji i są wynikiem wielości zdarzeń objętych zarzutami, dużej ilości osób w tym uczestniczących i upływu długiego okresu od tych zdarzeń, co według zasad doświadczenia życiowego jest normalnym zjawiskiem.

W ocenie Sądu nie sposób także zarzucić świadkowi A. N. (1), aby treść jego zeznań była wynikiem negatywnego nastawienia do oskarżonych. Sąd obserwując zachowanie świadka i jego wypowiedzi nie dopatrył się podczas jego przesłuchiwania na rozprawie negatywnego nastawienia do oskarżonych.

Reasumując Sąd ocenił zeznania/wyjaśnienia A. N. (1) jako wiarygodne, albowiem są generalnie konsekwentne, logiczne i wzajemnie spójne,

a nadto korespondują ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym znajdując potwierdzenie w innym osobowym materiale dowodowym. Korespondują one bowiem z zeznaniami: A. K. (1), J. W. (1), B. N., A. L. (1), S. Ś., T. N., T. S. (z pierwszego przesłuchania), J. P., A. M. J. L. i A. K. (2). Świadczy Ci w różnych fragmentach potwierdzili zeznania A. N. (1) co do udziału D. i D. D. (2) w przestępczej działalności, jak i fakt istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, jednocześnie swoimi zeznaniami podważając przyjętą przez oskarżonych linię obrony. Należy podkreślić, że świadkowie K.

i W. potwierdzili zeznania A. N. (1) o tym, że D. D. (1) sprzedawał narkotyki. Świadczy K. i W., B. N., L., M., L. i K. potwierdzili zeznania A. N. (1) o tym, że D. D. (2) sprzedawał narkotyki. Natomiast świadkowie K. i W., B. N., L., K., P., N. i S. potwierdzili zeznania A. N. (1) o tym, że D. D. (1) jeździł przemycać narkotyki z N.. A świadkowie B. N., L. i K. potwierdzili zeznania A. N. (1) o tym, że czynił to także D. D. (2). Warto w tym miejscu przytoczyć zeznania A. K. (2), którego zeznania wskazują, jak ważną rolę odgrywał D. D. (1) w wyjazdach oskarżonych po narkotyki do H., a który stwierdził, że „D. D. (1) z tego, co się orientuję to zawsze był przy A. i te wyjazdy organizował”. „ To, że D. był przy A. i organizował wyjazdy wiem od A., który powiedział, że nie ma prawa jazdy i nie zna języka, a D. to wszystko ogarniał.” (k. 2463).

Dokonując natomiast oceny zeznań: A. K. (1), J. W. (1), B. N., A. L. (1), S. Ś., T. N., T. S., J. P., A. M., J. L. i A. K. (2) Sąd miał na uwadze, że w stosunku do nich aktualnie toczy się postępowanie karne w prokuraturze,

w związku z czym duża część z nich skorzystała z prawa odmowy składania zeznań, a tylko nieliczni zdecydowali się złożyć zeznania. Generalnie jednak Sąd ocenił zeznania ich czy też wyjaśnienia odczytane podczas rozprawy jako wiarygodne albowiem korespondują one co do zasady z zeznaniami A. N. (1). Sąd uwzględnił przy tym, że mieli oni jednak interes w umniejszaniu swojej przestępczej działalności, stąd widoczne w ich relacjach było zaniżenie swojego udziału chociażby poprzez podawanie mniejszej ilości zakupionych narkotyków. Sąd dostrzegł w ich relacjach także rozbieżności w zakresie dat zdarzeń, ilości narkotyków, jednak

w ocenie Sądu nie podważa to ich wiarygodności. W świetle zasad doświadczenia życiowego trudno oczekiwać, aby świadkowie pamiętali takie szczegóły sprzed kilku lat, jak np. kiedy dokładnie i jaką ilość narkotyków kupili od konkretnych osób. Przykładem bardzo dużej rozbieżności w zeznaniach są zeznania A. K. (2), który mówiąc o tym, że

wziął od A. N. (1) łącznie ok. 10 kg heroiny oraz że „ciężko mi stwierdzić ile od D. D. (2). Uważam, że połowa była na pewno od D. D. (2)” (k. 2462) po odczytaniu jego wcześniejszych zeznań podczas rozprawy podtrzymał je i zeznał, że kupił od niego nie mniej niż 210 gramów.

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom A. L. (1), w których opisał sposób wyłudzenia towarów wskazując na udział D. D. (1) w tym procederze, opisując czynności sprawcze, w których brał udział, wyjazdy do H. i I., jak i sprzedaż przez D. D. (1) i D. D. (2) narkotyków. Sąd oceniając jako częściowo wiarygodne zeznania A. L. (1) odczytane podczas rozprawy nie dał wiary jego wyjaśnieniom złożonym po ich odczytaniu jakoby nie był przy żadnych transakcjach, a tylko o nich słyszał. W ocenie Sądu wcześniejsze szczegółowe relacje i opisy zdarzeń są w ocenie Sądu wiarygodne i korespondują z zeznaniami A. N. (1), natomiast oświadczenie złożone podczas rozprawy wynikało w ocenie Sądu z „lojalności” wobec oskarżonych, którym świadek nie chciał zaszkodzić.

Sąd dał także wiarę zeznaniom B. N. w zakresie, w jakim zeznała ona na okoliczność udziału D. D. (4) w procederze nabywania narkotyków w postaci heroiny, bowiem zeznania tego świadka są logiczne i spójne, a nadto pokrywają się z zeznaniami innych świadków w tym w szczególności A. N. (1).

Sąd dał również wiarę zeznaniom A. K. (1) w zakresie, w jakim podała, że D. D. (1) uczestniczył w procederze przewozu narkotyków z H. na terytorium (...). Świadek złożyła jasne, spójne, logiczne zeznania, które znajdują potwierdzenie w pozostałym zebranym w sprawie materiale dowodowym.

Sąd dał wiarę zeznaniom J. W. (1), bowiem zeznania jego korespondują z pozostałym zebranym w sprawie materiałem dowodowym w szczególności z zeznaniami A. N. (1).

Sąd dał również wiarę zeznaniom S. Ś., który zeznał na okoliczność wyjazdu D. D. (1) i A. N. (1) do H., a następnie ich lotu do I. Świadek szczegółowo opisał przebieg podróży do H. i transferu ww. mężczyzn na lotnisko oraz spotkań z mężczyzną o imieniu I., treść tych zeznań koresponduje z pozostałym zebranym w sprawie materiałem dowodowym w szczególności zeznaniami J. W. (1), który również podał, iż mężczyzna o imieniu I. dostarczał dla A. N. (1) narkotyki.

Sąd dał częściowo wiarę zeznaniom T. S., tj. w zakresie, w jakim podał on, iż w wyjazdach do H., w których dwukrotnie uczestniczył, brał również udział D. D. (1) i A. N. (1). Świadek złożył spontaniczne zeznania szczegółowo opisując przebieg zdarzeń i wskazując osoby w nich uczestniczące oraz ich rolę w całym procederze. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka podczas konfrontacji z D. D. (1), gdy zaprzeczył, aby oskarżony uczestniczył w ww. wyjazdach do H., bowiem jego zeznania w tym zakresie są niespójne i nielogiczne. Świadek nie wskazał, co było przyczyną, że uprzednio zeznawał inaczej, podając, że A. N. (1) razem z D. D. (1) udawali się do H. każdorazowo samochodem osobowym. Ponadto Sąd nie dał wiary jego oświadczeniu złożonemu podczas rozprawy po odczytaniu jego wyjaśnień jakoby nie były one jego relacjami. W ocenie Sądu wynikało to z chęci pomocy oskarżonym w uniknięciu odpowiedzialności karnej.

Sąd dał również wiarę zeznaniom J. P., który opisał udział swój i D. D. (1) w przewozie z (...) do I.(...)u, jak i inne działania członków grupy. Zeznania jego w kwestii dotyczącej udziału D. D. (1) w wewnątrzspółnotowej dostawie (...) z (...) do I. korespondują z zeznaniami A. N. (1), a nadto częściowo z wyjaśnieniami D. D. (1), który podczas przesłuchania w dniu 16 maja 2014r. (k. 87) wyjaśnił, że jednak był z A. N. w I. i przy nim N. otwierał koło zapasowe, w którym był (...). Pozostałe zeznania J. P. korespondują z zeznaniami nie tylko A. N., ale innych członków grupy.

Nie wniosły natomiast do sprawy nic istotnego zeznania E. B., R. B. i G. B., bowiem dotyczą zdarzeń nieobjętych zarzutami aktu oskarżenia.

Nie wniosły nic istotnego do sprawy także zeznania Z. W., jednak Sąd ocenił jako wiarygodne jej twierdzenia co do okoliczności zakupu w dobrej wierze samochodu marki B., konsekwencją, czego było wydane rozstrzygnięcie o uchyleniu zabezpieczenia majątkowego i zwolnieniu samochodu.

Sąd ocenił jako wiarygodne odczytane/ujawnione protokoły zeznań M. G. i R. N., w których wskazali, że zgubili dowody osobiste i nie mieli nic wspólnego z zarzucanymi czynami w przedmiotowej sprawie. Ich relacje znajdują bowiem potwierdzenie w zeznaniach A. N. (4), który po otrzymaniu zdjęć od A. L. (1) i D. D. (1) załatwił od nieustalonej osoby podrobione dowody osobiste z ich zdjęciami na nazwiska M. G. i R. N., czego D. D. (1) nie kwestionował.

Nie wniosły natomiast nic istotnego do sprawy zeznania świadków A. Z., H. P., W. W. (2), K. I., A. D., K. H., E. P., J. S. (2), J. O.. Podobnie nie wniosły nic istotnego do sprawy zeznania R. S., który zeznał, że nigdy nie jeździł do H. z oskarżonymi podając, że raz był w H. z A. N. (1).

Nie wniosły nic istotnego do sprawy także zeznania D. W. (2), który współpracował z oskarżonymi zlecając im wykonywanie różnych prac budowlanych. Należy zaznaczyć, że wykonywanie przez oskarżonych prac budowlanych w czasie objętym zarzutem w wymiarze jak wskazał świadek (dwa tygodnie w skali miesiąca) w niczym nie przeszkadzało im zdaniem Sądu w popełnieniu przypisanych przestępstw.

Sąd odmówił natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonych dając wiarę jedynie częściowo wyjaśnieniom D. D. (2) w zakresie, w jakim przyznał się do sprzedaży narkotyków. Wyjaśnienia oskarżonych kwestionujące popełnienie zarzucanych im czynów są niewiarygodne. Są one niekonsekwentne i pozostają w sprzeczności z materiałem dowodowym, w szczególności z treścią zeznań A. N. (1), A. K. (1), J. W. (1), B. N., A. L. (1), S. Ś., T. N., T. S., J. P., A. M., J. L. i A. K. (2). W ocenie Sądu niemożliwym jest, aby tak duża grupa osób była w zмовie i pomawiała oskarżonych obciążając przy tym swoimi zeznaniami także siebie. W tych okolicznościach w ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonych stanowiły przyjętą przez nich linię obrony w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej. Należy w tym miejscu wskazać, że D. D. (1) przyznał, że wraz z A. L. (1) na prośbę A. N. (1) przekazali mu w celu podrobienia dowodów osobistych swoje zdjęcia. W świetle zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania już ta okoliczność niezbitnie wskazuje, że było to robione z zamiarem popełnienia przez członków grupy przestępstw. Stąd późniejsze nabycie samochodu na nazwisko z podrobionego dowodu osobistego, wynajęcie hali magazynowej na te same dane i udanie się zakupionym samochodem w celu wyłudzenia towaru były dokonane w ocenie Sądu przez oskarżonego z pełną świadomością i premedytacją. Miało to wszystko na celu nieujawnienie jego prawdziwych danych, co potwierdza także fakt, że nie miał uprawnień do kierowania samochodami ciężarowymi. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego D. D. (1) są niekonsekwentne, albowiem raz twierdził, że tylko widział podrobiony dowód ze swoim zdjęciem, że był przy wynajmowaniu hali magazynowej z N., by następnie podczas rozprawy temu zaprzeczyć. Podobnie niekonsekwentne są jego wyjaśnienia w przedmiocie przemytu (...) do I., gdy raz stwierdził, że widział (...) wyjęty z koła zapasowego, by podczas rozprawy temu zaprzeczyć.

Oskarżony D. D. (2) jest niekonsekwentny w swoich wyjaśnieniach w zakresie ilości sprzedanej heroiny, jak i w zakresie opisu ilości i okoliczności wyjazdów do H. z N.. Stąd wyjaśnienia oskarżonych w oparciu o całokształt okoliczności sprawy Sąd ocenił jako niewiarygodne. W świetle konsekwentnych bowiem zeznań A. N. (1) obydwaj oskarżeni mieli pełną świadomość swojej roli w grupie, jak i wbrew ich wyjaśnieniom pełną świadomość przy popełnianiu przypisanych im przestępstw.

Dokonując ustaleń Sąd oparł się także na dokumentach zgromadzonych

w sprawie w tym dostarczonych przez przedstawicieli firmy (...) oraz informacjach uzyskanych od właściwych instytucji, świadczących o tym, że dostarczone firmie (...) przed dokonaniem wyludzenia towaru dokumenty przewozowe były sfalszowane.

Dokonując oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd ocenił, jako wiarygodne opinie sądowo-psychiatryczne dotyczące oskarżonych. We wnioskach biegli w sposób kategoriyczny stwierdzili, że oskarżeni nie mieli wyłączonej lub w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia zarzucanych im czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, że strony podczas przewodu sądowego po ich ujawnieniu nie wnosiły o bezpośrednie przesłuchanie biegłych i nie zgłosiły zastrzeżeń co do wniosków zawartych w opiniach, Sąd uznał, że opinie te oraz wnioski w nich zawarte są w pełni wiarygodne.

Dokonując ustaleń w zakresie właściwości i warunków osobistych oskarżonych Sąd oparł się na danych o karalności oraz wywiadach środowiskowych.

Dokumenty te ujawnione podczas rozprawy także nie były kwestionowane.

Nie wniosły natomiast wiele do sprawy opinie z przeprowadzonych badań pisma ręcznego ujawnionych w toku postępowania sądowego, albowiem we wnioskach końcowych biegły stwierdził, że podpisy G. na fakturze sprzedaży samochodu oraz na umowie najmu nie zostały nakreślone przez D. D. (1), A. L. (1) i A. N. (1), ale nie można wykluczyć, że mogły zostać nakreślone przez D. D. (1).

Dokonując oceny prawno-karnej działań oskarżonych Sąd miał na uwadze, że w literaturze i orzecznictwie utrwalił się pogląd, że zorganizowaną grupę przestępczą tworzą co najmniej trzy osoby, których celem jest popełnienie określonych przestępstw lub też generalnie popełnianie przestępstw o luźnym związku, między innymi bez stałych ról, w każdym bądź razie o większym określeniu ról niż przy współsprawstwie. Zorganizowana grupa przestępcza powinna składać się zatem co najmniej z trzech osób, połączonych wspólnym celem, jakim jest okazjonalne lub stałe popełnianie przestępstw. Mimo że ustawa mówi o "zorganizowanej" grupie, nie oznacza to wcale, by wymagała ona specjalnej wewnętrznej struktury organizacyjnej. Cel, jakim jest popełnienie przestępstwa, może mieć charakter stały lub zależny od nadarzającej się okazji. Nie jest wymagany stały skład grupy. Jej członkowie mogą popełniać przestępstwa w różnych układach personalnych. Łączyć ich musi jedynie wspólna chęć popełnienia przestępstwa, jak i gotowość do takich działań na rzecz grupy, które mogą ułatwić popełnienie przestępstwa. Należy mieć na uwadze wybór potencjalnych ofiar i miejsc popełnienia przestępstwa, opracowywanie planów działania, przygotowywanie niezbędnych środków do popełnienia przestępstwa (por. Z. Ćwiąkalski, Wybrane problemy wymiaru kary za przestępczość zorganizowaną, Prok. i Pr. 2001, nr 12, s. 7 i n.).

Trafnie zauważa Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 07.12.2000 r., sygn. II Aka 184/00, że: „Cechami charakterystycznymi zorganizowanej grupy przestępczej jest pewna wewnętrzna struktura organizacyjna, jej trwałość istnienie więzów organizacyjnych w ramach wspólnego porozumienia, planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokojenia potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi popełnienia przestępstwa, wyszukiwanie miejsc dla przechowania łupu, rozprowadzanie go, podział ról, skoordynowany sposób działania, powiązania socjologiczno-psychologiczne między członkami. Kierowanie grupą jako funkcja władcza polega na określaniu kierunków działania, wydawaniu poleceń, koordynowaniu działalności uczestników grupy.”.

Podzielając te poglądy Sąd ocenił, że oskarżeni świadomie brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej i w jej ramach dopuścili się przypisanych im w wyroku przestępstw z uopn. i innych. W ocenie Sądu A. N. (1) kierował grupą przestępczą, planował działania grupy, jak również wydawał polecenia dotyczące ich wykonania oraz kontrolował realizację planów przestępczych. Natomiast ustalenia w zakresie działań oskarżonych dają podstawy do stwierdzenia, iż z pełną świadomością włączyli się oni do działań grupy przestępczej i podejmowali określone działania zgodnie z wewnętrznym podziałem ról i zlecanymi im przez A. N. (1) zadaniami. Zaprzeczenie przez oskarżonych udziałowi w grupie przestępczej, mając na uwadze ustalone w toku postępowania ich działania, stanowi w ocenie Sądu jedynie linię obrony, zmierzającą do uchylenia się od odpowiedzialności karnej. Zebrany w sprawie materiał dowodowy ujawniony w toku rozprawy głównej pozwolił

Sądowi na jednoznaczne stwierdzenie, iż w krytycznym okresie czasu w/w funkcjonowali w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw w szczególności wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium (...) środków odurzających i substancji psychotropowych oraz obrocie tymi środkami odurzającymi, jak i substancjami psychotropowymi na terenie kraju jak i poza nim.

Sąd ocenił, że oskarżeni dopuścili się w okresie od czerwca 2011r. do połowy 2012r. przypisanych im przestępstw w postaci wewnątrzspółnotowego nabycia

z H. do (...) znacznej ilości narkotyków, przy czym Sąd przyjął, że D. D. (1) 10-krotnie a D. D. (2) 9-krotnie, tj. dopuścili się przestępstw z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w dalszej części uzasadnienia nazywanej uopn.) w zw. z art. 12 k.k. i art. 65§1 k.k. Sąd ocenił, że D. D. (1) dopuścił się ciągu tych przestępstw albowiem dopuścił się jeszcze wewnątrzspółnotowego nabycia z (...) do (...) znacznej ilości narkotyków oraz wewnątrzspółnotowej dostawy z (...) do I. m..

Przepis art. 55 uopn. penalizuje zachowanie polegające na dokonaniu przywozu, wywozu, wewnątrzspółnotowego nabycia, wewnątrzspółnotowej dostawy lub przewozu przez terytorium (...) lub terytorium innego państwa środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej. W przedmiotowej sprawie w/w oskarżeni dokonali wewnątrzspółnotowego nabycia, które zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 33 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oznacza przemieszczenie środków odurzających lub substancji psychotropowych z terytorium państwa członkowskiego (...) na terytorium (...). Obydwaj dopuścili się tego przestępstwa poprzez wewnątrzspółnotowe nabycie z H. do (...), a nadto D. D. (1) z (...) do (...). D. D. (1) dokonał ponadto wewnątrzspółnotowej dostawy narkotyków z (...) do I., tj. zgodnie z definicją ustawy opn. przemieszczenia środków psychotropowych z terytorium (...) na terytorium państwa członkowskiego (...) – I..

Przypisując oskarżonym wewnątrzspółnotowe nabycie dokonane w okresie od czerwca 2011r. do połowy 2012r. z H. do (...) znacznej ilości narkotyków Sąd zmienił opisy czynów przyjmując, że oskarżony D. D. (1) uczynił to 10 a nie 11 – krotnie, a D. D. (2) 9 a nie 10 - krotnie bez zmiany ilości narkotyków. Wynikało to z oceny relacji złożonych przez głównego świadka A. N. (1), który w swoich zeznaniach podczas rozprawy z uwagi na niepamięć nie był w stanie tego doprecyzować, jednak zeznał, że „podczas każdego wyjazdu kurier brał od 0,5 do 1 kg heroiny” (k. 2304).

Jednocześnie Sąd miał także na uwadze ugruntowane w orzecznictwie stanowisko, zgodnie z którym „wprowadzenie do obrotu środków odurzających czy psychotropowych w rozumieniu art. 56 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. opn. oznacza wszelkie udostępnienie osobom trzecim w celach dalszej sprzedaży, natomiast uczestnictwo w obrocie stanowi bierną jego formę”. W przedmiotowej sprawie

w ocenie Sądu niewątpliwym jest, że oskarżeni dopuścili się przestępstwa z art. 56 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. opn. dokonując sprzedaży narkotyków pochodzących od A. N. (1) wskazanym przez niego odbiorcom i innym osobom, które sprzedawały je „na ulicy” konsumentom. Wynika to wprost m in. z zeznań A. N. (1), który przekazał im telefony do kilku klientów, a nadto z zeznań A. K. (2), który zeznał, że „znam osoby, które brały od D. D. (2) narkotyki i sprzedawały na ulicy, ale po ksywach: J., (...), S. (...)” oraz „Oni wszyscy byli dilerami, heroinę od D. sprzedawali dalej, ale gdzie i komu tego nie wiem”. Nie zmienia takiej oceny Sądu fakt, że osoby kupujące narkotyki od oskarżonych także je zażywały, albowiem zasadą była dalsza ich sprzedaż przez nie konsumentom. W ocenie Sądu oczywistym jest z uwagi na duże ilości narkotyków, że oskarżeni w zasadzie nie przekazywali środków konsumentom, ale osobom trzecim w celu dalszej sprzedaży.

Przypisując D. D. (2) popełnienie przestępstwa z art. 56 ust 3 uopn. Sąd przyjął, że sprzedał on 5000 gramów heroiny, a nie jak zarzucił oskarżyciel 10000 gramów. Wynika to z tego, że główny świadek A. N. (1) zeznał, że „w tym okresie D. mógł dla mnie sprzedać nie mniej niż 10 kg. heroiny, przy czym była to już rozrobiona przez mnie z wypełniaczem heroina. Czystej heroiny byłoby około 5 kg. mieszałem przeważnie w porcjach 1:1.” (k. 1642-1643).

Ponadto na podstawie zeznań świadka J. W. (1) i A. N. (1) Sąd ustalił, że D. D. (1) uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci 4000 gramów ziela konopi innych niż włókniste dokonując przewozu z H. do I..

Dokonując powyższej oceny karno-prawnej działań oskarżonych Sąd miał na uwadze, że kokaina i heroina są wymienione w wykazie środków odurzających stanowiących załącznik nr 1 (grupa I-N), 3,4-metylenodioksymetamfetamina ((...)) i jej sole, mefedron, jak i ekstazy są wskazane w wykazie substancji psychotropowych stanowiącym załącznik nr 2 (grupa I-P), a ziele konopi innych niż włókniste jest wymienione w wykazie środków odurzających stanowiących załącznik nr 1 (grupy I-N, IV-N) do uopn. z dnia 29 lipca 2005r. z późniejszymi zmianami. Ponadto w ocenie Sądu działania oskarżonych w zakresie przypisanych im w wyroku czynów z uopn. dotyczyły w każdym przypadku znacznej ilości narkotyków. Pojęcie „znacznej ilości” należy w myśl powszechnie akceptowanej w orzecznictwie koncepcji rozumieć, jako taką ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych. Sąd w pełni bowiem podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w Postanowieniu Sądu Najwyższego Izby Karnej z dnia 23 września 2009 r. (sygn. akt I KZP 10/2009, Lex Polonica nr 2078067, Biuletyn Sądu Najwyższego 2009/10, Biuletyn Sądu Najwyższego 2009/9, OSNKW 2009/10 poz. 84, Rzeczpospolita 2009/224 str. C3, www.sn.pl), zgodnie z którym „jeżeli przedmiotem czynności wykonawczej przestępstw określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2005 r. Nr 179 poz. 1485 ze zm.) jest taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby, co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych, to jest to „znaczna ilość” w rozumieniu tej ustawy” oraz w Postanowieniu Sądu Najwyższego - Izby Karnej z dnia 1 lutego 2007 r. (sygn. akt III KK 257/2006, Lex Polonica nr 1410149, Biuletyn Prawa Karnego 2007/7, Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych 2007 poz. 339) „znaczna ilość narkotyków to taka, która wystarcza do jednorazowego odurzenia się, co najmniej kilkudziesięciu osób”. Ten sam pogląd prezentują M. Bojarski i W. Radecki [zob. M. Bojarski, W. Radecki, Przewodnik po pozakodeksowym prawie karnym, Wrocław 1998, s. 240], stwierdzając, iż znaczną ilością środków jest taka, która mogłaby zaspokoić potrzeby kilkudziesięciu osób. Pojęcie to podlega zatem ocenie w aspekcie ilości możliwych do uzyskania porcji do jednorazowego zażycia przy uwzględnieniu wagi i rodzaju środka. Ustalone w toku postępowania ilości narkotyków będące przedmiotem poszczególnych przestępstw zdecydowanie mogły jednorazowo zaspokoić potrzeby większej ilości niż tylko kilkudziesięciu osób, a więc niewątpliwie należało je uznać za znaczną ilość w rozumieniu powyższego przepisu., jak i ekstazy są wskazane w wykazie substancji psychotropowych stanowiącym załącznik nr 2 (grupa I-P), a ziele konopi innych niż włókniste jest wymienione w wykazie środków odurzających stanowiących załącznik nr 1 (grupy I-N, IV-N) do uopn. z dnia 29 lipca 2005r. z późniejszymi zmianami. Ponadto w ocenie Sądu działania oskarżonych w zakresie przypisanych im w wyroku czynów z uopn. dotyczyły w każdym przypadku znacznej ilości narkotyków. Pojęcie „znacznej ilości” należy w myśl powszechnie akceptowanej w orzecznictwie koncepcji rozumieć, jako taką ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych. Sąd w pełni bowiem podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w Postanowieniu Sądu Najwyższego Izby Karnej z dnia 23 września 2009 r. (sygn. akt I KZP 10/2009, Lex Polonica nr 2078067, Biuletyn Sądu Najwyższego 2009/10, Biuletyn Sądu Najwyższego 2009/9, OSNKW 2009/10 poz. 84, Rzeczpospolita 2009/224 str. C3, www.sn.pl), zgodnie z którym „jeżeli przedmiotem czynności wykonawczej przestępstw określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2005 r. Nr 179 poz. 1485 ze zm.) jest taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby, co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych, to jest to „znaczna ilość” w rozumieniu tej ustawy” oraz w Postanowieniu Sądu Najwyższego - Izby Karnej z dnia 1 lutego 2007 r. (sygn. akt III KK 257/2006, Lex Polonica nr 1410149, Biuletyn Prawa Karnego 2007/7, Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych 2007 poz. 339) „znaczna ilość narkotyków to taka, która wystarcza do jednorazowego odurzenia się, co najmniej kilkudziesięciu osób”. Ten sam pogląd prezentują M. Bojarski i W. Radecki [zob. M. Bojarski, W. Radecki, Przewodnik po pozakodeksowym prawie karnym, Wrocław 1998, s. 240], stwierdzając, iż znaczną ilością środków jest taka, która mogłaby zaspokoić potrzeby kilkudziesięciu osób. Pojęcie to podlega zatem ocenie w aspekcie ilości możliwych do uzyskania porcji do jednorazowego zażycia przy uwzględnieniu wagi i rodzaju środka. Ustalone w toku postępowania ilości narkotyków będące przedmiotem poszczególnych przestępstw zdecydowanie mogły jednorazowo zaspokoić potrzeby większej ilości niż tylko kilkudziesięciu osób, a więc niewątpliwie należało je uznać za znaczną ilość w rozumieniu powyższego przepisu.

Sąd uznał ponadto D. D. (1) za winnego tego, że w październiku 2011 r. we W., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N., udzielił mu pomocy w celu podrobienia dokumentu w postaci dowodu osobistego na nazwisko M. G., w ten sposób, że przekazał zdjęcie z własnym wizerunkiem, tj. przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k., a nadto, że 11 października 2011 r. w Ż., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N., użył jako autentyczny podrobiony dowód osobisty na nazwisko M. G. okazując go E. K. w celu wystawienia faktury VAT nr (...) dokumentującej sprzedaż samochodu ciężarowego marki M. o nr rej. (...), tj. przestępstwa z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. W ocenie Sądu w świetle zgromadzonego materiału dowodowego w tym fakcie, że oskarżony na prośbę A. N. (1) w celu podrobienia dokumentów przekazał mu swoje zdjęcie do dowodu osobistego, nie budzi wątpliwości, że D. D. (1) w ten sposób udzielił mu pomocy w celu podrobienia tego dokumentu. W świetle zasad doświadczenia życiowego fakt ten też jednoznacznie świadczy, że dalszym zamiarem D. D. (1) było posługiwanie się podrobionym dowodem osobistym, co uczynił okazując go przy wyłudzeniu wynajmu hali, przy zakupie samochodu ciężarowego, tj. popełniając przestępstwa, które były przygotowaniem do wyłudzenia towaru w Ś.. Świadczą o tym niezbitcie zeznania A. N. (1), jak i E. K., która zeznała, że przy zakupie samochodu było 3 mężczyzn i sprzedała samochód G., który okazał dowód osobisty (k. 2353v).

Ponadto Sąd uznał D. D. (1) za winnego tego, że 13 października 2011 roku w miejscowości S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N. oraz wspólnie i w porozumieniu z A. N. i innymi osobami, z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając pokrzywdzonego

w błąd co do tożsamości najemcy oraz zamiaru wywiązania się z umowy, posługując się podrobionym dowodem osobistym na nazwisko M. G. zawarł umowę najmu lokalu użytkowego w S. przy ulicy (...), czym doprowadził wynajmującego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wynajęcie ww. lokalu użytkowego, po czym opuścił go bez powiadomienia pokrzywdzonego i uiszczenia czynszu w łącznej wysokości 10 000,00 złotych, czym działał na szkodę (...) s.c. S. S. (1) i J. W. (2), tj. przestępstwa z art. 286§1 kk. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. Nie budzi wątpliwości, że oskarżony wynajmując halę na dane osobowe z podrobionego dowodu osobistego nie miał zamiaru płacić czynszu i w ten sposób wprowadzając pokrzywdzonych w błąd co do podmiotu wynajmującego, jak i zamiaru zapłaty doprowadził pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w tym zakresie.

Nadto Sąd uznał D. D. (1) za winnego tego, że w okresie od 12 października do 13 października 2011 roku w L. i Ś., działając

w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym A. N. oraz wspólnie i w porozumieniu z A. N., A. L. (2). i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, używając jako autentycznych przerobionego poprzez wpisanie danych (...) sp. z o.o. z/s

w K. certyfikatu ubezpieczenia przedsiębiorcy w Towarzystwie (...) i licencji Ministerstwa Transportu na wykonywanie międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy nr (...) (...), a także podrobionego dowodu osobistego na nazwisko M. G. oraz podrobionego dowodu osobistego na nazwisko R. N. wprowadził w błąd przedstawiciela firmy spedycyjnej (...) sp. z o.o. Oddział w L. co do zamiaru realizacji usługi transportowej przez (...) sp. z o.o. z/s

w K., czyli przewozu mienia o wartości 70.106,40 złotych w postaci artykułów spożywczych – różnego rodzaju wyrobów czekoladowych: 28 palet T., M., galaretek owocowych i mieszanek czekoladowych, z firmy (...) Sp. z o.o. w Ś. do odbiorcy na S., wyłudzając to mienie, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia w postaci opisanego wyżej towaru firmę (...) sp. z o.o., tj. przestępstwa z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. Także w tym przypadku nie budzi wątpliwości fakt, że oskarżony wraz z innymi członkami grupy wprowadzając firmę spedycyjną (...) sp. z o.o. w błąd co do podmiotu faktu, że jest przewoźnikiem doprowadził ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, które polegało na wyłudzeniu towaru, który miał być przewieziony, a za który firma spedycyjna R. odpowiadała, zobowiązując się do jego przewozu.

Należy podkreślić, że członkowie grupy w tym D. D. (1) dopuszczając się tego wyłudzenia działali w sposób zaplanowany i przemyślany. Wcześniej bowiem popełnili inne przestępstwa przeciwko dokumentom (podrobione dowody osobiste, zakup samochodów przy posłużeniu się danymi z podrobionych dowodów osobistych, posłużenie się fałszywymi dokumentami przewozowymi i oszustwo w zakresie wyłudzenia wynajmu hali, w której planowali ukryć wyłudzony towar).

Sąd jednocześnie ocenił, że oskarżony D. D. (1) popełnił przypisane mu przestępstwa z art. 55 ust. 3 uopn., 56 ust. 3 uopn., art. 286 par.1 k.k. i 270 par.1 k.k. w warunkach 4 ciągów przestępstw art. 91 § 1 k.k., gdyż charakteryzują się one wykorzystaniem takiej samej sposobności, krótkimi odstępami czasu pomiędzy poszczególnymi przestępstwami oraz brakiem przedzielającego je wyroku wydanego w stosunku do któregośkolwiek z nich, a nadto ich kwalifikacja prawna pozwala na orzeczenie jednej kary określonej w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z nich.

Wymierzając oskarżonym kary jednostkowe Sąd wziął pod uwagę z jednej strony, aby kara efektywnie spełniła związane z nią cele społeczne, z drugiej zaś strony, aby była ona karą zindywidualizowaną, to jest taką, która w odniesieniu konkretnego sprawcy będzie zgodna z zasadami zapisanymi przez ustawodawcę w treści przepisu art. 53 k.k. Kara winna bowiem stanowić sprawiedliwosciową odpłatę, która spełniać będzie (gdy jest to niezbędne) funkcję zabezpieczającą, funkcję właściwego kształtowania prawnej świadomości społeczeństwa oraz funkcję wychowawczą i prewencyjną, a zarazem jej rodzaj i stopień surowości będzie uwzględniał rozmiary winy sprawcy czynu zabronionego i jego stopień społecznej szkodliwości (ocenianej przez pryzmat wskazań zawartych w art. 115 § 2 k.k.).

Orzekając o wymiarze kary za przypisane przestępstwa Sąd uwzględnił ustawowe zagrożenie przypisanych oskarżonemu D. D. (2) przestępstw,

a D. D. (1) ciągów przestępstw, ilości narkotyków, które stanowiły przedmiot przypisanych im przestępstw/ciągów przestępstw z uopn. W przypadku przestępstw z art. 270 k.k. Sąd uwzględnił lekceważący stosunek oskarżonego D. D. (1) do dokumentów. W przypadku przestępstw z art. 286 k.k. Sąd miał na uwadze wielkość wyrządzonej szkody pokrzywdzonym, jak i duży stopień ich szkodliwości, a także właściwości i warunki osobiste oskarżonych m.in. dobre opinie z miejsca zamieszkania, a także to, że oskarżeni nie byli karani. Sąd jednak miał na uwadze niskie pobudki działania oskarżonych, bowiem dopuścili się w większości przestępstw przeciwko zdrowiu publicznemu, czy D. D. (1) oszustw działając

w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Sąd uwzględnił przy tym, że działania oskarżonych trudniących się szeroko rozumianym handlem narkotykami,

a w przypadku D. D. (1) także oszustwa i przestępstwa przeciwko dokumentom niewątpliwie zmierzały do łatwego pozyskania pieniędzy. Stąd w ocenie Sądu zachowania przynoszące sprawcom duże nielegalne zyski ze szkodą dla społeczeństwa są szczególnie naganne i przy wymierzaniu kary w ocenie Sądu należało pamiętać, że nie mogą się one opłacać.

W konsekwencji Sąd wymierzył oskarżonemu D. D. (1) za przestępstwo z art. 258§1 k.k. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za ciąg przestępstw przypisanych w punktach II, III i V wyroku z art. 55 ust. 3 ww. ustawy w zw. z art. 65§1 k.k. przy zastosowaniu art. 91§1 k.k. karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 300 stawek dziennych grzywny po 20 zł, za ciąg przestępstw przypisanych w punkcie IV i VI z art. 56 ust. 3 ww. ustawy w zw. z art. 65§1 k.k. karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 300 stawek dziennych grzywny po 20 zł.

Natomiast za ciąg przestępstw przypisanych w punktach VIII i IX na podstawie art. 270§1 kk. w zw. z art. 65§1 kk. i art. 91§1 kk. karę 1 roku pozbawienia wolności a za ciąg przestępstw przypisanych w punktach X i XI z art. 286§1 kk. w zw. z art. 65§1 kk. karę 2 lat pozbawienia wolności a na podstawie art. 33§2 kk. 300 stawek dziennych grzywny, po 20 zł.

D. D. (2) Sąd natomiast wymierzył za przestępstwo z art. 258§1 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 55 ust. 3 ww. ustawy w zw. z art. 12 k.k. i art. 65§1 k.k. karę 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności i 300 stawek dziennych grzywny po 20 zł, a za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ww. ustawy

w zw. z art.12 k.k. i art. 65§1 k.k. karę 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 300 stawek dziennych grzywny po 20 zł.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy ujawniony w toku rozprawy głównej i ustalony na jego podstawie stan faktyczny sprawy wykazał w sposób jednoznaczny, iż oskarżony D. D. (2) dopuszczając się przestępstwa z art. 56 ust. 3 uopn. przypisanego w punkcie XVI wyroku ze sprzedaży narkotyków otrzymywał pieniądze, które były w rozumieniu art. 115 par. 9 k.p.k. przedmiotem uzyskanym bezpośrednio z przestępstwa. Pieniądze te zgodnie z przepisem art. 44 par. 1 k.k. w przypadku zabezpieczenia ich (tj. zabezpieczenia konkretnych znaków pieniężnych uzyskanych ze sprzedaży narkotyków) podlegałyby obligatoryjnemu przepadkowi na podstawie art. 44 par. 1 k.k. W przedmiotowej sprawie jednak nie dokonano zabezpieczenia konkretnych znaków pieniężnych uzyskanych ze sprzedaży narkotyków, stąd też orzeczenie przepadku określonego w art. 44 par. 1 k.k. nie było możliwe. W związku jednak z tym, że zabezpieczono pieniądze w kwocie 4180 zł w wyniku przeszukania oskarżonego D. D. (2) Sąd celem wzmocnienia dolegliwości karnej za przypisane mu przestępstwo, w wyniku, którego uzyskał korzyść majątkową, albowiem za 1 przewóz narkotyków uzyskiwał równowartość 8 tys. zł, na podstawie art. 44 § 4 k.k. orzekł wobec D. D. (2) przepadek równowartości przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa, tj. zabezpieczonych pieniędzy w kwocie 4180 zł.

Należy dodać, że w ocenie Sądu brak było natomiast podstaw do orzeczenia, zgodnie z wnioskiem Prokuratora, środka karnego przepadku korzyści majątkowej. Wynika to z tego, że w chwili wyrokowania musi istnieć substrat orzeczenia przepadku w postaci rzeczy, korzyści pochodzącej z przestępstwa albo jej równowartości. Orzeczenie przepadku ma bowiem charakter konstytutywny i musi się odnosić do realnie istniejącego przedmiotu, który w momencie prawomocności wyroku przechodzi na rzecz Skarbu Państwa. W związku z tym, że u oskarżonych poza kwotą 4180 zł nie zabezpieczono innego mienia, brak było podstaw do orzeczenia środków wnioskowanych przez prokuratora.

Mając na uwadze, iż oskarżeni popełniając na terenie kraju przypisane im przestępstwa z art. 56 ust. 3 uopn. przypisane w punktach VI i XVI wyroku godzili w zdrowie publiczne - dobro społeczne, jakim jest ochrona społeczeństwa przed narkomanią, co niesie za sobą szczególnie negatywny ładunek szkodliwości, Sąd doszedł do przekonania, że uzasadnionym jest zobowiązanie oskarżonych do wsparcia walki z uzależnieniem od narkotyków i orzeczenie na podstawie art. 70 ust. 4 uopn. (Dz. U. 2012 poz. 124 zm.) nawiązek na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii. Ustalając wysokość nawiązek Sąd kierował się dyrektywami wymiaru środka karnego, określonymi w art. 53 k.k., a jednocześnie miał na uwadze znaczne ilości środków odurzających i substancji psychotropowych sprzedane przez oskarżonych. W konsekwencji Sąd orzekł od każdego z oskarżonych na rzecz (...) Sp. z o.o. Oddział (...), (...) z/s przy ul. (...). K. 18, (...)-(...) W. nawiązki w wysokości po 10 000,00 zł.

Na podstawie art. 91 § 2 kk. Sąd połączył orzeczone wobec oskarżonego D. D. (1) kary pozbawienia wolności i grzywny i orzekł karę łączną 5 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 600 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, natomiast na podstawie art. 85§ 1 i 2 k.k. i 86 § 1 k.k. wobec oskarżonego D. D. (2) orzekł karę łączną 3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 400 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych. Orzekając kary łączne pozbawienia wolności i grzywny wobec oskarżonych w wysokości wyższej od najwyższej orzeczonej kary za poszczególne przestępstwa, ale niższej niż suma poszczególnych kar, tj. wybierając zasadę łączenia kar Sąd uznał, że nie zachodzą przesłanki do kumulacji. Kumulacja kar stanowi dolegliwość, która przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne wobec oskarżonych. Z drugiej zaś strony

w ocenie Sądu w sprawie nie zachodzą przesłanki do pełnej absorpcji kar. D. D. (1) dopuścił się bowiem - 10 przestępstw, a D. D. (2) 3 w przeciągu 2 lat. Popełnienie przez oskarżonych przestępstw w przeciągu długich okresów czasu

w ocenie Sądu jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Wymiar kary łącznej w oparciu o absorpcję zdaniem Sądu może mieć miejsce w tych przypadkach, w których granica pomiędzy realnym a pomijalnym zbiegiem przestępstw nie jest zarysowana zbyt wyraźnie lub gdy z wielu pozostających

w zbiegu przestępstw jedno dominuje w ocenie całości zdarzenia, co w tej sprawie nie miało miejsca. Wobec powyższego orzeczenie kary łącznej przy zastosowaniu zasady absorpcji prowadziłyby do stanu bezkarności za pozostałe czyny. Fakt ten spowodowałby tak u oskarżonych, jak i w odczuciu społecznym przekonanie o nie ponoszeniu konsekwencji karnej za popełnione czyny, za które orzeczono kary.

Reasumując, Sąd wymierzył oskarżonym wskazane powyżej kary łączne pozbawienia wolności i kary łączne grzywny uznając, że kary te spełnią ustawowe zadania wychowawcze i zapobiegawcze wobec skazanych, jak i zadania w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wydając takie rozstrzygnięcie Sąd wziął pod uwagę opinie środowiskowe o oskarżonych zawarte w wywiadach, co jednak przy uwzględnieniu faktu popełnienia przez nich szeregu przestępstw

w zorganizowanej grupie pozwala ocenić, że jedynie długoterminowa izolacja skazanych jest w stanie zrealizować wobec nich ustawowe cele kary.

Jednocześnie Sąd nie podzielił wniosków oskarżyciela publicznego

o wymierzenie oskarżonym surowszych kar pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu zbyt surowe ukaranie młodych sprawców, a za takich można uznać ww. oskarżonych, dotychczas niekaranych i ich długa izolacja mogłaby przynieść przeciwny skutek w postaci pogłębienia ich demoralizacji będącej następstwem zbyt długiego pobytu z innymi skazanymi i izolacji od najbliższych i społeczeństwa.

Mając na względzie, iż w toku postępowania oskarżeni korzystali z pomocy obrońców ustanowionych z urzędu Sąd uwzględniając ilość terminów rozpraw, tj. 14

i nakład pracy obrońców na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz: adw. A. O. i adw. M. Z. kwoty po 3025,80 zł brutto tytułem nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonym z urzędu.

Ponadto na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt. 5, art. 3 ust.1 i art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonych: koszty sądowe w części, tj. w kwotach po 5000 zł i wymierzył im opłaty: D. D. (1) - 2800,00 zł, D. D. (2) - 2000,00 zł, natomiast na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwolnił ich od kosztów sądowych w pozostałej części. Wydając rozstrzygnięcie o kosztach Sąd miał na uwadze aktualną sytuację zarobkową, majątkową, jak i rodzinną oskarżonych, którzy wprowadzili pracując dorywczo, tj. wykonując różne prace budowlane i remontowe, osiągają stałe dochody i w ocenie Sądu będą w stanie ponieść zasądzone od nich koszty.